

Güney ve Kuzey Amerika Kongresi – 2017

“HEPİMİZ BİRİZ”

Şili Kongresi “Hepimiz Biriz”, 26-27 Nisan 20173

DERS 1: “Kalpteki Noktanın Uyanışı”	3
DERS 2: “Toplumun Amacı”	6
DERS 3: “O’ndan Başkası Yok”	9
DERS 4: “Gizlilik ve İfşa”	11
DERS 5: “Antlaşma”	15

Brezilya Kongresi “Hepimiz Biriz”, 29-30 Nisan 2017

DERS 6: “Eğer Ben Kendim İçin Değilsem, Kim Benim İçin”	18
DERS 7: “Benden Bize”	21
DERS 8: “Çoğunluğun Duası”	24
DERS 9: “Bizden Tek ve Bire”	27
DERS 10: “Sevinç ve Şükran”	30

Meksika Kongresi “Hepimiz Biriz”, 2-3 Mayıs 2017

DERS 11: “Her Biri Dostuna Yardım Etti”	33
DERS 12: “Kendini Sıfırlama”	37
DERS 13: “Dostların Yüceliği”	41
DERS 14: “Arvut ve Matan Tora”	45
DERS 15: Yükselmek Uğruna İnmek	49

ABD Kongresi “Hepimiz Biriz”, 4-7 Mayıs 2017

DERS 16: “Niyet”	53
DERS 17: “Dostlardan Başkası Yok”	55
DERS 18: “Onlunun Merkezi”	58
DERS 19: “Dua”	61
DERS 20: “O’ndan Başkası Yok”	63
DERS 21: Sevgi Tüm Günahları Örtür	66
DERS 22: “Bir Olan Bir’i İfşa Eder”	70
DERS 23: “Yaradan’ın Ortakları”	72

Şili Kongresi “Hepimiz Biriz”, 26-27 Nisan 2017

DERS 1: “Kalpteki Noktanın Uyanışı”

1) Baal HaSulam, Bu Yudah İçin

Dolayısıyla, tüm inceleme ve araştırmalardan sonra, hiçbir hayvan türünde var olmayan ve insanın arzularındaki tek gerekliliğin Tanrısal *Dvekut*'a (tutunma) doğru uyanış olduğunu görüyoruz. Sadece insan türü bunun için hazır ve başka hiçbiri değil.

Bunu insan türünün varlığındaki tüm meselenin O'nun manevi çalışmasına özlem duymak için ona nakşedilmiş hazırlıkta olduğu ve hayvana üstünlüğü izler.

2) Baal Haulam, Son Neslin Yazıları, Bölüm Bir

Herkeste, laiklerde bile Tanrı ile birleşme arzusunun kıvılcımları vardır. Bu uyandığında, kişide Tanrı'yı bilme veya O'nu inkâr etme ki ikisi de aynı şeydir, arzusu uyanır. Eğer biri böyle bir insanın arzusunu doyurursa o kişi her şeyle hemfikir olur.

3) Rabaş, Makale 10, “Kişinin Yeniden Vücut Bulmamak İçin Erişmesi Gereken Derece Nedir? (1984)

Tüm ruhların Adam HaRişon'un ruhundan uzandığını bilmeliyiz, o bilgi ağacı günahını işledikten sonra ruhu 600.000 ruha bölündü. Bunun anlamı şudur; Adam HaRişon'da, bir zamanlar Cennet Bahçesinde iken var olan tek bir ışık – ki Kutsal Zohar buna Zihara İla (üst parlaklık) der, pek çok parçaya ayrıldı.

4) Baal HaSulam, 600.000 Ruh

Ancak, 600.000 ruh ve ruh kıvılcımı dediğimizde bu sanki her insan bedeninin gücüyle bölünmüş gibidir. Diğer bir deyişle önce beden bölünür ve ruhun parlaklığını tamamen inkâr eder, sonra Tora ve *Mitzvot* gücüyle beden arınır ve arınma ölçüsüne göre ortak ruh onda parlamaya başlar.

5) Rabaş, Cilt 3, 34. Makale, TAN”TA

Hayatının anlamını (tadını) bulmak isteyen birisi kalbindeki noktaya dikkatini vermelidir. Herkesin kalbinde bir nokta vardır, ancak bu aydınlatmaz zira siyah bir nokta gibidir. Kalpteki nokta Behinat Nefeş Keduşa'dır (kutsal ruh) ve doğası (eğilimi) ihsan etmektir.

Ancak bu “Behinat Şehina tozun içinde,” durumundadır ve kişinin ona saygısı yoktur çünkü o “toz kadar önemli” durumdadır.

6) Rabaş, Cilt 3, 940. Makale, Kalpteki Nokta

Tapınak yıkıldığı zaman, “Bana bir kutsal bir yer yapınlar ve ben onların arasında oturacağım” diye yazılmıştır. Bu kalpteki noktaya işaret eder, Yaradan’ın ışığı için kutsal bir yer olmalıdır. Yazıldığı üzere “ve ben onların arasında oturacağım.” Bu nedenle kişi içinde Kutsallık için bir yer inşa etmeye gayret etmelidir ve bu yapı üst bolluğun girmesi için uygun olmalıdır, ihsan edenden alana akana bolluk denir. Ancak kurala göre, ihsan edenle alan arasında form eşitliği olmalıdır ve alan da, anladığımız üzere ihsan etme niyetinde olmalıdır, tıpkı ihsan eden gibi.

7) Rabaş, 2. Cilt, Çalışmada İbrahim’in Sığır Çobanı ve Lot’un Sığır Çobanı Ne Demektir?

Kişi kalbindeki noktası olduğuna inanmalıdır, bu aydınlatan bir kıvılcımdır, ama bazen yalnız siyah bir noktadır ve aydınlatmaz. Bu kıvılcım daima uyandırılmalıdır, bazen bu kıvılcım kendi kendine de uyanır ve kişide bir yoksunluk ortaya çıkarır. Kişi maneviyattan yoksun, çok cismani olduğunu hisseder, hayatında bir amaç göremez ve bu durumdan çıkamaz. Bu kıvılcım onun ruhuna rahat vermez, tıpkı parlayamayan fiziksel bir kıvılcım gibidir, ancak insanın kıvılcımı bazı şeyleri aydınlatır ve kıvılcımın dokunduğu şeyler yoluyla büyük bir ateş alevlenebilir. Benzer olarak insanın kalbinde parlayamayan bir kıvılcım durumunda ise; bu kıvılcım kişinin eylemlerini aydınlatmak için ateşleyemez, çünkü ancak bu kıvılcım kişiyi çalışmaya iter.

8) Rabaş, Kurtuluşumun Kudretli Kayası

Maneviyatta da aynı şeydir. Kişinin içinde, kendisinden gelen bir arzu vardır. Diğer bir deyişle, tek başınayken, etrafında onu etkileyecek ya da arzu alacağı biri olmadığında, kişinin kendisine bir uyanış gelir ve Yaradan’ın hizmetkârı olmayı arzular. Fakat kendi arzusu muhtemelen onun için yeterince büyük değildir, onu geliştirmeye ihtiyacı vardır ki böylece manevi amacı edinmek için onunla çalışabilsin. Dolayısıyla, tıpkı fiziksellikte olduğu gibi, bu arzuyu dışarıdan kişiler aracılığıyla geliştirmek için bir yol vardır. Onlar, kişiyi onların görüşlerini ve ruh halini izlemeye zorlayacaktır.

Bu ancak maneviyata ihtiyacı olduğunu gördüğü insanlarla bağ kurarak gerçekleşir. Bu insanların sahip olduğu arzu vasıtasıyla kişinin içinde maneviyat için büyük bir arzu doğar. Diğer bir deyişle, kendi içinde sahip olduğu arzuya ek olarak, onların onda doğurduğu arzuyu alır ve sonra amaca ulaşabileceği büyük arzuyu elde eder.

her birinin dost sevgisi kıvılcımı vardır, fakat bu kıvılcım her birinin içindeki sevginin ışığını tutuşturmaz. Bu nedenle kıvılcımların büyük bir ateş olması için birlik olmaya hemfikir olurlar.

DERS 2: “Toplumun Amacı”

1) Rabaş, Toplumun Amacı 1

Burada, Baal HaSulam'ın metodunu ve yolunu izlemeyi arzulayanlarla beraber insan derecesine yükselip, bir hayvan gibi kalmamak için bir grup oluşturmak üzere bir araya geldik, tıpkı atalarımızın “Ve Benim koyunlarım, Benim otlağımın koyunları, siz insansınız,” ifadesiyle ilgili söylediği gibi. Raşbi der ki: “Size, ‘insan’ denir ve puta tapanlara ‘insan’ denmez.”

2) Baal HaSulam, On Sefirot Çalışmasına Giriş

Gerçekten de Yaradan'ın, hoşnutluktan uzak acı ve ızdırapla dolu fiziksel yaşamın içinde keyifli ve mutlu bir yaşam vererek kişinin elini iyi kaderin üzerine koyması doğrudur. Bu çatlakların arasında sadece görünürde olmasına rağmen kişi huzurlu bir yer gördüğünde bunlardan uzaklaşır ve kaçır. Orada bu yaşamdan kaçır ki bu ölümden daha zordur. Aslında, Yaradan tarafından kişinin elinin koyulabileceği bundan daha yüce bir yer yoktur.

Ve kişinin seçimi sadece bunu güçlendirmek anlamındadır.

3) Baal HaSulam, Şamati 225- Kendini Yükseltme

Kişi kendini çevresinin üzerine yükseltmez. Dolayısıyla, kişi çevresinden beslenmek zorundadır. Ve kişinin çok çaba göstermek ve Tora çalışmaktan başka çaresi yoktur. Bu nedenle kişi kendine iyi bir çevre seçerse, çevresine göre yönleneceği için, zamandan ve çabadan tasarruf eder

4) Baal Hasulam, Özgürlük

Kişi yalnız şunun için kınanır ya da övülür; çevresini seçmesinde. Ancak kişi bir kere çevresini seçtiği zaman, o artık bir çömlekçinin elindeki kil gibidir.

5) Baal Hasulam, Özgürlük

Dolayısıyla, Kabalist Yosi Kisma seçtiği iyi çevreyi bırakıp manevi çalışmanın (Işığın) olmadığı zararlı bir çevreye düşerse sadece önceden sahip olduğu mefhumların tehlikeye atılmış olmakla kalmayacağını, kaynağında sahip olduğu ve henüz harekette ortaya çıkarmadığı tüm gizli güçlerin de saklı kalacağını doğru varsayımında bulundu. Bunun sebebi, bu güçlerin onları aktive edecek doğru çevreye maruz kalmayacakları olmasıdır.

Ve yukarıda açıklığa kavuşturduğumuz gibi, **kişinin kendi üzerindeki hâkimiyeti sadece çevre seçimi konusunda ölçülür ve bunun için ya ödül ya ceza alır.**

6) Rabaş, Toplumun Amacı 1

Ve bu nedenle burada bir araya geldik–her birimizin Yaradan’a ihsan etme ruhunu izlediği bir toplum kurmak için. Ve Yaradan’a ihsan etmeyi başarmak için, “başkalarını sevmek” denilen insana ihsan etmek ile çalışmaya başlamalıyız.

Ve başkalarını sevmek, yalnızca kişinin kendisini iptal etmesiyle mümkün olur. Bu nedenle, her insan bir taraftan kendini düşük hissetmeli, diğer taraftan Yaradan’ın bize, tek bir hedefi olan aramızda Kutsallık-bir toplumda bulunma şansı verdiği için gurur duymalıyız.

7) Rabaş, Toplumun Amacı 2

İnsanın yaratılma amacının gerçekleşmesini engelleyen “kötü eğilim” dediğimiz alma arzusunu iptal etmek için beraberce çalışıp büyük bir güç oluşturacak bir topluluğa ihtiyaç duyarız.

Bu nedenle, grup bu amacı başarmaları gerektiğine oy birliğiyle hemfikir olan bireylerden oluşmalıdır. Sonra, herkes herkese entegre olduğundan, her biri kendine karşı mücadeleye edebilecek tek büyük bir güç haline gelir. Bu nedenle her biri amacı başarmak için büyük bir arzu oluşturur.

Birbirine entegre olmak için, herkes diğerlerinin önünde kendini iptal etmelidir. Bu, her birinin dostlarının hatalarını değil, onların erdemliğini görmesiyle başarılabilir. Fakat dostlarından biraz daha yüksek olduğunu düşünen kişi, artık onlarla birleşemez.

8) Rabaş, Dost Sevgisi , Makale 6, 1984

Bir araya geldikleri zaman, her biri kendini sevmeyi iptal etmek amacı için bir araya geldiğini düşünmelidir. Bu demektir ki şimdi kendi alma arzusunu nasıl tatmin edeceğini düşünmeyecek, fakat mümkün olduğunca sadece diğerlerini sevmeyi düşünecektir. “İhsan etme arzusu” diye bilinen bu yeni niteliğin arzusunu edinmek için tek yol budur.

Ve kişi dost sevgisinden Yaradan sevgisine ulaşabilir, yani Yaradan'a memnuniyet vermek isteyebilir.

9) Rabaş, Kurtuluşumun Kudretli Kayası

Bu nedenle, dost sevgisi konusunda, gruptaki herkes, kendi arzusuna sahip olmanın yanı sıra, dostlardan arzu edinir. Bu, sadece dost sevgisi aracılığıyla elde edilebilen değerli bir kazançtır. Ancak, kişi kendisini incelemek, çalışmanın temelini incelemek için – alışma ihsan etmek için mi yoksa almak için mi hiçbir arzusu olmayan dostlar arasında olmamak için büyük bir çaba göstermelidir ve onların, gerçeğin yoluna, ihsan etme yoluna ulaşmak için bir şeyler yapıp yapmadığını görmelidir.

Sadece böyle bir grupta, dostlara ihsan etme arzusunu aşılamak mümkündür, yani kişi kendisinde eksik olan ihsan etme gücünü dostlardan alır ve nereye yürürse yürüsün, ona ihsan etme gücünü verebilecek insanların olduğu yeri arar.

10) Rabaş, Toplumun Amacı 2

Toplumda ciddiyetsizliği onaylamamaya dikkatle zen gösterilmelidir, nk ciddiyetsizlik her şeyi mahveder.

11) Rabaş, 26. Makale, Lişma ve LoLişma (1986)

Yalnız tek bir yol vardır; abala ve Yaradan'ın yüceliğini edin. Tora ve Mitzvot'ta tek yaptığımız şudur; dlmzn O'nun yüceliğini hissetmek olmasını isteriz ve tüm dualarımız "şehina'yı tozdan kaldırmak," için olmalıdır, zira Yaradan bizden yer almış olan Tzimtzum nedeniyle gizlidir ve bu nedenle O'nun yüceliğini takdir edemeyiz.

DERS 3: “O’ndan Başkası Yok”

Baal HaSulam, Şamati 1, O’ndan Başkası Yok

“O’ndan başkası yoktur,” diye yazılmıştır. Bunun anlamı dünyada O’na karşı bir şey yapabilecek başka hiçbir gücün olmadığıdır. Kişi bu dünyada, Yukarıdaki Mekânı inkâr eden şeyler görür. Çünkü O, böyle ister.

Bu ıslah olmak sayılır ve buna “sol reddeder ve sağ yaklaştırır” denir, solun reddedişi ıslah kabul edilir. Bu, başlangıçta insanı doğru yoldan başka yöne çekmeyi amaçlayan şeyler olduğu anlamına gelir ve kişi bunlar nedeniyle Kutsallıktan çıkar.

Bu reddedilmelerin faydası şudur; Bunlar yoluyla kişi Yaradan için ve onun kendisine yardım etmesi için tam bir ihtiyaç ve arzu edinir, aksi takdirde yolunu kaybedeceğini görür. Kişi çalışmada yalnız ilerlemediğini değil ama gerilediğini de görür, yani Lo Lişma’da (O’nun adına olmasa) bile manevi çalışma ve *Mitsvot*’a devam etme gücünden yoksundur. Kişi tüm engelleri aşarak mantığın ötesinde gerçek manevi çalışma ve *Mitsvot*’a devam edebilir. Ancak kişinin her zaman mantık ötesine geçecek gücü yoktur; ayrıca, Tanrı korusun, Lo Lişma’da bile Yaradan’ın yolundan sapmaya zorlanır.

Her zaman kırılmışın bütünden daha büyük olduğunu yani çıkıştan daha çok iniş olduğu ve bu durumun bir sonu olmadığını hisseden kişi, sonsuza dek kutsallığın dışında kalır, zira mantığın ötesine çıkamadıkça zerre kadar bir şeyi bile yerine getirmesinin zor olduğunu görür. Ancak her zaman bunun üstesinden gelemez. Bu kişiye ne olur?

O zaman, sadece Yaradan’ın kendisine yardım edebileceği sonucuna varır; Bu kişinin, Yaradan’dan gözlerini ve kalbini açması için ve Yaradan’a ebediyen bağlanmak için, gerçekten yanına gelmesi için tüm kalbi ile talepte bulunmasına neden olur. Bunun anlamı da, kişinin yaşadığı tüm reddedilişlerin Yaradan’dan geldiğidir.

Bu, kişinin bunların üstesinden gelememesinin kendi hatası olmadığı anlamına gelir. Tersine, az ile yetinmeyerek bilinçsiz çocuklar gibi kalmamak için Yaradan’a gerçekten yakınlaşmak isteyenlere Yukarıdan yardım edilir, kişi “Tanrıya şükür Tora, *Mitsvot* ve iyi işlerim var, başka neye ihtiyacım var ki?” demesin diye.

Kişi sadece gerçek arzuya sahipse Yukarıdan yardım alır. Ona her zaman mevcut durumundaki yanlışlarının ne olduğu gösterilir. Yani kişiye manevi çalışmaya karşı

düşünceler ve görüşler gönderilir. Bu kişinin Yaradan'la bir olmadığını görmesi içindir. Ve kişi bunları daha çok aşıkça, kutsallıkta, Yaradan'la bir olduğunu hisseden diğerlerinden, daha da çok uzak olduğunu görür.

Ancak, diğer taraftan kişinin her zaman şikâyetleri ve talepleri vardır ve Yaradan'ın ona yaptıklarına ve kendisine nasıl böyle davrandığına hak veremez. Bu, kişiye acı verir. Neden kişi Yaradan'la bir değildir? Sonunda, kişi kendisinin kutsallıkta hiçbir şekilde yer almadığını hissetmeye başlar.

Kişi Yukarıdan zaman zaman kendisini biran hayata döndüren uyandırmalar olsa da hemen ardından aşağılık bir yere düşer. Ancak bu kişiyi, ona sadece Yaradan'ın yardım edebileceği ve Kendisine gerçekten yakınlaştılabileceğini anlama noktasına getirir.

Kişi her zaman çaba göstermeli ve Yaradan'a tutunmalıdır, yani tüm düşüncelerinde O olmalıdır. Şöyle ki; Kişi daha büyük bir düşüşün olamayacağı en kötü durumda bile, O'nun hükmünden ayrılmamalıdır, yani onun kutsallığa girmesini engelleyen ve ona fayda veya zarar getirebilecek başka bir otorite olduğunu düşünmemelidir.

Yani, kişi insanın iyi işler yapmasına ve Yaradan'ın yolunu izlemesine izin vermeyenin, *Sitra Ahra'nın* (Diğer Tarafın) gücü olduğunu düşünmemelidir. Tersine, her şeyin Yaradan tarafından yapıldığını düşünmelidir.

DERS 4: “Gizlilik ve İfşa”

1) Rabaş, 3. Cilt, 236. Makale, Tüm Dünya O’nun Nuru ile Doludur

Yaradan’dan başka hiç bir gerçeklik yoktur ve gizlilik yalnız insanın hissiyatındadır.

2) Rabaş, 3. Cilt, 645. Makale, Seni Yaptıklarından Biliriz

Zohar kitabında şöyle yazar, “O’nun olmadığı hiçbir yer yoktur” ve bizim onu hissetmememizin nedeni ise hissedecek kaptan yoksun oluşumuzdur. Bu dünyada mevcut olan sesleri radyonun almasında gördüğümüz gibi sesi alıcı yapmaz, sesler bu dünyada zaten mevcuttur ancak bir alıcıya sahip olmadan önce bu sesleri -zaten bu dünyada olmalarına rağmen- duyamayız. Benzer olarak, bilmeliyiz ki; “O’nun olmadığı hiçbir yer yoktur” bunu hissetmek için bize gereken tek şey bir alıcıdır. Bu alıcıya birleşme ve form eşitliği denir, bu ihsan etmektir. Bu alıcıyı edindiğimiz zaman derhal hissedeceğiz ki “O’nun olmadığı hiçbir yer yoktur,” ve “tüm dünya O’nun nuru ile doludur.”

3) Rabaş – 76. Mektup

Bilinir ki, “Tüm dünya O’nun ihtişamıyla doludur.” Bu her insanın inanması gereken şeydir, şöyle yazdığı gibi “Ben yeri ve göğü doldururum.” Ancak Yaradan, seçim şansımız olması ve O’nu görmememiz için gizliliği yarattı, böylece sonrasında inanç için —Yaradan’ın “tüm dünyaları doldurduğuna ve tüm dünyaları kapladığına” inanmak—bir yer olur. Kişi Tora ve Mitzvot’a bağlandığında Yaradan ona kendini ifşa eder ve kişi Yaradan’ın dünyanın yöneticisi olduğunu görür.

Böylece insan ona hükmedecek kralı yaratır.

4) Zohar, Tetzaveh

86) **Dahası, Tora’nın sözleri yalnız orada yerleşir, çünkü şu karanlıktan çıkıp gelen dışında ışık yoktur.** Çünkü bu taraf teslim olduğu zaman, Yaradan yükselir ve zaferi büyür. Ayrıca, Yaradan’ın çalışması yalnız karanlıktan dolayıdır, kötünün içinde olandan başka iyi yoktur. Her şeyin mükemmelliğinde iyi ve kötü beraber olduğu için ve kötü iyiyi terk ettiği için. Ve kötülükten çıkan dışında iyilik yoktur. Ve bu iyilikte, Yaradan’ın zaferi artar ve bu işin tamamıdır.

5) Baal HaSulam, On Sefirot Çalışmasına Giriş, 100

Zohar bize Yaradan'ın Yaratılanlarından yüzün gizliliğinde kalmak istediği kanaatinde hiç olmamız gerektiğini söyler. Tersine, bu tıpkı arkadaşı arayıp bulsun diye kişinin kendisini saklaması gibidir.

Benzer şekilde Yaradan Yaratılanlarına karşı yüzün gizliliğinde hareket eder, yaratılanları O'nun yüzünün ifşasını arar ve bulsun diye. Başka deyişle, eğer O öncelikle yüzün gizliliğinde hareket etmeseydi insanların Kral'ın görüntüsünün Işığını edinmek için hiçbir yolu olmazdı.

6) Baal HaSulam, On Sefirot Çalışmasına Giriş, 101

Kişi yüzün ifşasının ilahi Takdiri'ni edinmediği sürece manevi çalışma ve *Islahları* fazlasıyla yerine getirmiş olması onun için yüzün gizliliğini daha ağırlaştırır. "Yaradan Kendisini manevi çalışmada gizlemiştir"ın anlamı budur.

Gerçekten de, kişinin manevi çalışmada hissettiği tüm ağırlık Kutsal Işığın onu çağırmasının, hızlanması için uyandırmasının ve Yaradan'ın arzuladığı gibi, yüzün ifşasının bahşedilmesi için tez vakit yeterli çalışmayı göstermesi gerektiğinin ifadesidir.

7) Baal HaSulam, Şamati 138 - Kişi Bazen Kafasını Korkuyla Meşgul Ederken

Kişi bazen aklını korkuyla meşgul ederken şunu bilmelidir ki, O'ndan başkası yok. Ve eğer kişi hala korkunun üzerinde etkisi olduğu hissi içerisindeyse, kişi bilmeli ki şans eseri diye bir şey yoktur ve kendisine olanı Yaratan yukarıdan vermiştir, kişi sonu düşünebilmesi için ona bir korku gönderilir. Şöyle ki korku kişiye "O'ndan başkası yok" diyebilmesi için getirilmiştir.

Ancak, hala bundan sonra kişi korku hissi içerisindeyse, o zaman kişi bu korkuyu örnek olarak almalı ve Yaratan korkusunun şu anda hissettiği korku kadar güçlü olması gerektiğini söylemeli.

8) Baal HaSulam, Şamati 42- Bu Çalışmada ELUL Kısaltması Nedir?

Ancak bunun bir koşulu vardır: Önce, O'nun yüzünün gizliliği Ahoraim (arkası dönük) algısı olmadan ve O'nun yüzünün ifşasının önemli olduğunu söylenmeden önce ifşa edilmesi mümkün değildir. Bunun anlamı şudur; kişi sanki O'nun yüzünün ifşasını edinmiş gibi mutluluk içinde olmalıdır.

Ancak kişi gizliliği, ifşa ediliş gibi takdir etmeye devam edemez, ihsan etmek için çalışmak dışında. O zaman der ki: “Çalışma sırasında ne hissettiğim umurumda değil, çünkü benim için önemli olan şu; ben Yaradan’a ihsan etmek istiyorum. Eğer Yaradan, benim Ahoraim formunda çalışmamdan daha memnun kalacağını anlarsa, bunu kabul ederim

9) Baal HaSulam, Şamamti 8- Keduşa'nın (Tanrısallığın) Gölgesi ile Sitra Ahra'nın Gölgesi Arasındaki Fark Nedir?

Klipa (Kabuk) gölgesine “Başka bir tanrı verimsiz ve meyve vermez” denir. Keduşa da (Kutsallık) ise, “Gölgesi altında mutlulukla oturdum ve meyvesi damağımda tatlıydı” denir. Başka bir deyişle, kişi başına gelen tüm sıkıntı ve gizliliklerin kendisine Yaratan’ın mantık ötesinde çalışmasını sağlamak için gönderdiğini hisseder.

Kişi bunu Yaratan’ın yaptığını söyleyecek gücü bulduğunda, yani Yaratan’ın kendi iyiliği için gönderdiğini ve böylelikle kişinin kendi için değil ama çalışmaya ihsan edebilmek için gelmesini sağladığını görünce, kişi bilince ulaşır. Başka bir deyişle, kişi çalışmasının Yaratan’a mutluluk verdiğine inanır ve bu tümüyle mantığının üstünde bir koşuldur.

Şöyle ki, kişi Yaratan’a gölgelerin dünyadan kaldırılması için dua etmez. Aslında, kişi şöyle der; “Görüyorum ki Yaratan benim Onunla bu şekilde çalışmamı istiyor, yani tümüyle mantık ötesi.” Dolayısıyla, kişi yaptığı her şeyde, kişi derki, “Elbette bu çalışmam Yaratan’ın hoşuna gitmekte, o zaman yüzünün gizliliğinde çalışmam ya da çalışmamam neden umurumda olsun ki?”

Çünkü kişi ihsan etmek için yani Yaradan’ı memnun etmek için çalışmak ister.

10) Baal HaSulam, Şamati 33- Haman İle Kefaret Günlerinin Kuraları

Gerçekten de bilmemiz gereklidir ki, kişiye, sanki “İyi ve İyilik yapan” bir rehberliğe karşıt gibi görünen her şey sadece insanı, bu çelişkileri aşmak için Üst Işığı çekmeye zorlamak için vardır yoksa kişi bunların üstesinden gelemez. Bu durum, kişinin Dinim (yargı) demek olan çelişkiler var olduğunda, ”Yaradan’ın Yüceliği“ koşulunu genişletmesidir.

Bu demektir ki, bu çelişkiler, kişi onların üstesinden gelmek istediğinde, yalnızca Yaradan’ın Yüceliğini büyüterek, çözebilir. Bundan çıkan sonuç, Yaradan’ın yüceliğini çekmeye sebep olan tam da bu Dinim’dir. Bu “Ve paltosunu ona fırlattı” cümlesinin anlamıdır.

Bu demektir ki, kişi sonra bütün bu Aderet Zear’ları (Saç Örtüsünü) O’na yani Yaradan’a atfeder. Bu demektir ki kişi artık Yüksek Işığı bunların üzerine çeksün diye, Yaradan’ın ona bilerek bu örtüyü verdiğini görür.

11) Baal Ha Sulam, 8. Mektup

Bu dünyada olan her şeyin yüce bir amacı vardır ve buna “bir damla birleşme” denir. O çamur evlerin sakinleri tüm bu kötülüklerin toplamından, onlardan alınmış O’nun kibrinden geçtiklerinde, Yaratılışın doğası gereği sıkıca mühürlenmiş kalplerinin duvarlarında bir delik açılır ve bu damlanın kalplerine yerleşmesi için uygun hale gelirler. Sonra damgalanan bir şey gibi alt-üst olur ve açıkça bunun tersini, bütünlüğü tam olarak bu ölümcül kötülüklerin içinde algıladıklarını anlarlar. Oraya, sadece oraya Yaradan’ın kendisi tutunur ve orada O, onlara birleşme damlasını akıtır.

DERS 5: “Antlaşma”

1) Rabaş – Cilt 2, 8. Mektup

Bunlar günün sonunda belli bir yerde, belli bir liderin yönetimi altında olmak için bir araya gelen bir grup insan. Bu küçük topluluk insanüstü bir cesaretle onlara karşı olanlara göğüs geriyor. Gerçekte bu grup güçlü bir ruha sahip cesur insanlar ve bir adım bile geri çekilmemeye kararlılar. Birinci sınıf savaşçılar, kanlarının son damlasına kadar eğilimleriyle savaş halindeler ve tek arzuları O'nun adının zaferi için savaşı kazanmak.

2) Baal HaSulam, Arvut (Karşılıklı Sorumluluk)

Arvut'tan, (karşılıklı sorumluluk) tüm halk birbirinden sorumlu olduğunda bahsedilir. Zira ilmin ifşasından önce her birine tek tek “dostunu kendin gibi sev” kuralı olan başkalarını tam anlamıyla sevmeyi üzerlerine alıp almayacakları sorulmuştu (Madde 2 ve 3'de açıklandığı gibi burada detaylı inceleyin). Bunun anlamı şudur, halkın parçası olan her bir kişi ulusun her bir üyesine hizmet etmek ve onun için çalışmayı ve tüm ihtiyaçlarını karşılamayı en az kendi ihtiyaçlarını karşıladığı ölçüde üzerine yüklenir.

Tüm halk oybirliğiyle hemfikir olup “Yapacağız ve duyacağız” dedikten sonra halkın her bir üyesi, her bir diğer üyesinin hiç bir eksiği olmamasından sorumlu oldu. Sadece o zaman manevi edinime hak kazandılar, öncesinde değil.

Bu kolektif sorumluluk ile her bir üye kendi bedeninin ihtiyaçlarını karşılama endişesinden özgür kaldı ve “Dostunu kendin gibi sev” manevi kanunu yerine getirebilir ve sahip olduğu her şeyi ihtiyacı olan kişiye tam anlamıyla verebilir hale geldi, zira artık kendi bedeninin ihtiyaçlarını düşünmek zorunda değildi çünkü etrafında onun ihtiyaçlarını karşılayacak altı yüz bin sadık dostunun olduğunu biliyordu.

3) Baal HaSulam – 2. Mektup

Dolayısıyla, sana aramızdaki sevginin soğuma korkusunu içinde uyandırmanı tavsiye edeceğim. Akıl bunu anlamayı ret etse de, düşün, eğer sevgiyi artıracak bir taktik varsa ve kişi onu arttırmıyorsa, bu da düşünüş olarak kabul edilir.

Bu tıpkı dostuna büyük bir hediye veren kişinin durumu gibidir. Eylem sırasında kalbindeki sevgi, eylemden sonra kalbinde geride kalan sevgiden farklıdır. Daha ziyade, sevginin bereketi tamamıyla kaybolana kadar gittikçe küçülür. Bu nedenle, hediyeyi veren kendinde bunu her gün yenilemek için bir taktik bulmak zorundadır.

Tüm çalışmamız budur—her geçen gün aramızdaki sevgiyi göstermek, tıpkı almak gibi, yani akla pek çok ilave yaparak artırmak ve çoğaltmak, ta ki şimdinin bereketi gerçek bir hediye

gibi duyularımıza dokunana kadar. Bu zamanı geldiğinde kullanılacak büyük taktikler gerektirir.

4) Rabaş, Cilt1, Bütün İsrail'in Bir Sonraki Dünyada Bir Parçası Bulunur

İbrahim ve Abimeleh hakkında şöyle yazılmıştır, "Ve onların her ikisi de bir anlaşma yaptı". Baal HaSulam şöyle sordu: Her iki adam da birbirini sevmenin onlar için yararlı olduğunu biliyorlarsa eğer, niçin bir anlaşma yapmalılar? Bunu yapmak, sanki bir kontrat imzalıyorlarmış gibi yapmak, onlara niçin yardımcı olur? Ve bizler bundan neyi öğrenebiliriz? Ve o cevap verdi: Bu yararlıdır çünkü bir anlaşma yaparak, onlar aralarında uyuşmazlığın çıkabileceği bir zamanın gelebileceğini idrak ederler. Bu sebeple, onlar şimdi anlaşma yaparlar, nitekim şu anda olduğu gibi, onların arasında sevginin mevcut olduğundaki gibi, bu anlaşma gözlemlenmeli, daha sonraki zamanlarda bir bölünmeye sebep olacak durumların ortaya çıkabilme olasılığına rağmen, yine de, aralarında yapmış oldukları anlaşma esası sonsuza dek sürer. Bu nedenle bizler buna ilişkin bir teminat vermeliyiz, şayet böyle durumlar ortaya çıksa ve aralarında uyuşmazlık oluşsa dahi, onlardan her birinin mantık ötesine (koşulsuzluk) yükselmesi ve koşula odaklanmaması (mantık ötesi hareket etmesi), bunun yerine koşulsuzluk üzerinde yürümesine dair söz vermesi gerekir. Anlaşmanın hükümlerini tutabilmek adına ve aralarında oluşabilecek ayrılıktan ancak bu şekilde sıyrılabilirler

5) Rabaş, Cilt 1, Kişi Her Zaman Evinin Kirişlerini Satmalı

Eğer bir toplum belirli kişilerden oluşuyorsa, bir araya geldikleri zaman orada mutlaka bu "grubu" kurmayı arzulayan biri olmalıdır. Böylece, bu insanların birbirleri için uygun olduklarını görerek onları seçer. Diğer bir deyişle, her birinin dost sevgisi kıvılcımı vardır, fakat bu kıvılcım her birinin içindeki sevginin ışığını tutuşturmaz. Bu nedenle kıvılcımların büyük bir ateş olması için birlik olmaya hemfikir olurlar.

Bu nedenle, kişi onları gizlice gözetlediği zaman, bunun üstesinden gelmeli ve demelidir ki; "Grup, başkalarını sevme yolunda yürümeleri gerektiğine hemfikir olanlardır." Ve herkes dostlarını haklı çıkardığı zaman, tüm kıvılcımlar bir kez daha tutuşacak ve tekrar tek büyük bir alev olacaktır.

6) Rabaş, Cilt 1, Bugün Ayakta Duruyorsunuz Hepiniz

“Siz bugün ayakta duruyorsunuz, hepiniz,” sözlerinin anlamı budur, yani geçirdiğiniz her şey, tecrübe ettiğiniz tüm durumlar– Gadlut durumları ya da Gadlut’tan daha az olan, orta derece olarak düşünülen durumlar. Tüm o detayları alırsınız ve bir seviyeyi diğer bir seviyeyle karşılaştırmazsınız çünkü herhangi bir ödül umurunuzda değildir, fakat sadece Yaradan’ın dileğini yapmakla ilgilenirsiniz. O, Sevapları (ıslah olma eylemleri) yerine getirmemizi ve maneviyatı çalışmamızı emretmiştir ve Yaradan'a yönelen sıradan bir insanı gibi yaptığımız budur. Diğer bir deyişle, kişinin şu an içinde olduğu durum, Gadlut durumunda olduğunu düşündüğü zamanki kadar önemlidir. O anda, “Yaradan’ın seninle bu günü yapar.”

Bu demektir ki sonra Yaradan o kişiyle bir anlaşma yapar. Diğer bir deyişle, kişi “Koşulsuz teslimiyet” denilen, O’nun çalışmasını kabul ettiği ve hiçbir ödül olmadan bunu yapmaya hemfikir olduğu zaman Yaradan’ın onunla anlaşma yaptığı zamandır.

7) Baal HaSulam, 18. Mektup

Sabah ilk iş uyanır uyanmaz O’na Dvekut’un anını kutsamalı ve aklına boş bir düşünce gelmesin diye yirmi-dört saat boyunca kalbini Yaradan’a açmalı ve bunu doğa üzeri ya da imkansız görmemelidir.

Aslında demir ayırımı yapan doğanın imajıdır ve kişi hissettiği doğanın ayırımını iptal etmeli ve önce bu ayırımların O’ndan gelmediğine inanmalıdır. Sonra kendi doğal arzusunun üzerinde olsa da kalbinin derinliklerinden dua etmelidir.

Bilin ki daima, formlar Keduşa’dan olmadığı zaman bile size engel olur ve hatırladığınız anda da dururlar. Bütün gücünüzle kalbinizi açın böylece Yardan O’na Dvekut’u engelleyenlerden sizi korur. Aşamalı olarak kalbiniz Yaradan’a alışıarak genişler ve O’na tutunmaya özlem duyar ve Tanrı’nın arzusu sizin tarafınızdan yerine getirilmiş olur.

8) Zohar – Aharei Mot, 66

Ve sizler, burada olan dostlar, sizler bağlılık ve sevgi içindesiniz, bundan böyle, Yaradan sizden hoşnut olana ve size barış ve huzur verene kadar birbirinizden ayrılmayacaksınız. Ve sizin erdeminizle dünyada barış olacak. Bu sözlerin anlamı şudur; “Kardeşlerimin ve dostlarımla hatırıma ‘Barış sizin üzerinizde olsun’ derim.”

Brezilya Kongresi “Hepimiz Biriz”, 29-30 Nisan 2017

DERS 6: “Eğer Ben Kendim İçin Değilsem, Kim Benim İçin”

1) Rabaş, 2. Cilt, 2. Makale, Çalışmada Tora'nın “Orta Çizgi” Dediği Şey Nedir

Ancak, kişi inanmalıdır ki “O’ndan başkası yoktur,” her şeyi Yaradan yapar. Diğer bir deyişle, Baal HaSulam’ın dediği gibi, “Eğer ben kendim için değilsem, kim benim için” olması sebebiyle kişi her eylemden önce, insana tek seçim verilmiştir demelidir. Dolayısıyla, her şey kişinin seçimine bağlıdır. Ancak, bundan sonra kişi her şey İlahi Yönetim’den gelir, insan kendi başına bir şey yapamaz, diyebilir.

2) Baal HaSulam, Şamati 217- Ben Kendim İçin Değilsem, Kim Benim İçin?

“Eğer ben kendim için değilsem, kim benim için ve ben ne zaman kendim içinim, ben neyim?” Bu bir paradokstur. Mesele şudur ki kişi tüm çalışmasını “ben kendim için değilsem kim benim için” yoluyla yapmalıdır ki orada onu koruyabilecek kimse yoktur, ancak “kendi ağzında ve kendi kalbinde, sen bunu yapabilirsin” ve bu ödül ve ceza formundadır. Bununla birlikte kendine özel olarak, kişi “ne zaman kendim içinim, ben neyim?” bilmelidir. Bu, her şeyin Takdiri İlahi olduğu ve her hangi bir şey yapabilecek hiç kimsenin olmadığı anlamına gelir.

Ve eğer her şey Takdiri İlahi dersiniz, neden “ben kendim için değilsem, kim benim için?” formunda çalışmak söz konusudur? Buna rağmen yine de, “ben kendim için değilsem, kim benim için?” formunda çalışarak kişi, Takdiri İlahi ile ödüllendirilir ve O’nu edinir. Böylece her şey ıslah olma yolunu izler. Ve bu görev bölüşümü ve Tora, “Yaradan’ın çocukları” olarak adlandırılan, “ben kendim için değilsem, kim benim için?” formunda çalışmaya gelmeden önce ifşa olmaz.

3) Likutey Moharan No: 141, Madde:5

Herkes demelidir ki: Tüm dünya yalnız benim için yaratıldı (Sanhedrin 37). Bunun sonucu olarak, tüm dünya benim için yaratıldığından onu ıslah etmek yoksunluklarını gidermek ve onun için dua etmek için her an onu gözlemlemeli ve sorgulamalıyım.

4) Rabaş, Dostlar Toplantısında Ne Aranır

Dost sevgisi başkasını sevmek temeli üzerine inşa edilir, bununla Yaradan sevgisine erişebilirler, bu genelde dost sevgisi diye kabul edilene zıttır. Başka bir deyişle, başkasını sevmek, dostun beni seveceği anlamına gelmez. Daha doğrusu, dostu sevmek zorunda olan benim demektir.

5) Rabaş, Cilt 2, 2.Madde, Dost Sevgisine Dair

Kişi kalbindeki sevgiyi dostlarına karşı açığa çıkardığında, onları uyandırır ve böylece onlar da dost sevgisini hisseder. Bundaki fayda şudur ki, herkesin sevgi gücü diğer herkese entegre olduğundan, dost sevgisini daha güçlü olarak uygulama fırsatını elde ederler.

6) Rabaş, Cilt 1, Dostların Önemine Dair

Her öğrenci, her dostun erdemini, sanki dostu neslin en yücesiymiş gibi övmelidir. O zaman çevre onu, yüce bir çevrenin etkilemesi gerektiği gibi etkiler, çünkü nitelik nicelikten daha önemlidir.

7) Rabaş, Cilt 1, 17. Makale, Dostların Önemine Dair

Her öğrenci kendinin tüm dostlar arasında en küçük olduğunu hissetmelidir, sonrasında herkesten yüceliğın takdirini alabilir. Bu böyledir çünkü daha büyük olan biri, daha küçük olan birinden alamaz, sözlerinden de etkilenemez. Sadece aşağıda olan, daha yüce olanın takdirinden etkilenebilir.

8) Rabaş, Cilt 2, 77. Mektup

Ancak tavsiye şudur ki: Kişi, derecesi onu düşürene kadar beklememelidir, kişi bayağılığını hissettiğinde tekrar yükselir ve bu yükseliş kutsallığa bir parça koymak olarak kabul edilir. Buna mukabil kendisi düşer ve diğer kıvılcımları yükseltir ve onları kutsallık alanına çıkarır.

Bu atalarımızın dediğı gibidir: “Kaybetmeden önce, ararım,” yani içinde bulunduğum durumu kaybetmeden önce aramaya başlarım. Bu Baal HaSulam’ın “Şafağı uyandırırım,” diyen Kral Davut ile ilgili söylediğı şeydir. Atalarımız şöyle der: “Şafak beni değil, ben şafağı uyandırırım.”

9) Rabaş, 2. Cilt, 24. Mektup

Bu, Yaradan'ın sevgisinin farkındalığını bu yolla korumak zorunda olduğunuzun, tüm gün ve gece, gün veya gece aşamasını hissettiğinizde, daima tetikte olmanız gerektiğinin size yukarıdan bildirilmesinin sebebidir.

Yaradan'a şöyle deriz, "Seninkiler hem gün, hem gece." Bu nedenle, gece de, gecenin karanlığı da insanın iyiliği için Yaradan'dan gelir, şöyle yazdığı gibi: "Günden güne konuşmayı ifade eder ve geceden geceye bilgiyi tanımlar"

Öyle anlaşılıyor ki, alevler kendi kendine yükselene kadar dostların kalplerini uyandırmalısınız, atalarımızın bununla ilgili şöyle söylediği gibi, "Mumları yaktığın zaman." Bununla Yaradan'ın sevgisinin farkındalığı ile ödüllendirilmiş olursunuz.

10) Rabaş, Cilt 1, Sosyal Yazılar, Dostlar Toplantısında Ne Aranır

Öyle anlaşılıyor ki her biri gruba yaşam ruhu ve umut verip, enerji aşılmalıdır. Bu nedenle, her bir dost kendine şunu söyleyebilmelidir, "Şimdi çalışmada temiz bir sayfa açıyorum." Diğer bir deyişle gruba gelmeden önce Tanrı çalışmasının gelişiminde hâyâl kırıklığına uğramıştır fakat şimdi grup onu yaşam ve umutla doldurmaktadır.

Bu nedenle grup vasıtasıyla güven kazanır ve üstesinden gelme gücü edinir çünkü artık bütünlüğü elde edeceğini hisseder. Tüm düşüncelerinin -fethedilemeyecek yüksek bir dağla karşı karşıya ve bunun gerçekten de ürkütücü bir engel olduğu- şimdi önemli olmadığını görür. Tüm bunu grubun gücünden almıştır çünkü her biri guruba cesaret ve yeni bir atmosfer ruhu aşılmalıdır.

11) Rabaş, 2. Cilt, Çalışmada İbrahim'in Sığır Çobanı ve Lot'un Sığır Çobanı Ne Demektir?

Kişi; "Eğer ben kendim için değilsem kim benim için," demek zorundadır ve bunun sonucu olarak kişi ihsan etme arzusunu henüz edinmemekten etkilenmemelidir, çok emek verdiği düşüncesinde olsa bile. Her hâlükârda, ne yapacağını bulana kadar kişi Yaradan'ın kendisini beklediğine inanmalıdır. Daha sonra, "Yaradan bu işi onun için tamamlayacaktır," yani bundan sonra kişi arzusuna derhal kavuşur. Yazılığın üzere; "Yaradan'ın kişiyi kurtarışı göz açıp kapayana kadar olur."

DERS 7: “Benden Bize”

1) Baal HaSulam - 600.000 Ruh

Denir ki, “600.000 ruh” vardır ve her bir ruh pek çok kıvılcıma bölünür. Başlangıçta sadece, yalnızca tek ruh, *Adam HaRishon*’un ruhu yaratıldığından, manevi olanın nasıl bölündüğünü anlamalıyız.

Dünyada gerçekten tek bir ruh vardır. Şöyle yazdığı gibi; “ve yaşam nefesini burun deliklerine üfledi (Yaratılış 2:7).” Bu aynı ruh tüm İsrail oğullarında mevcuttur, tıpkı *Adam HaRishon*’da olduğu gibi; her birinde tam ve tamamıdır. Kesilip bölünemez, bu dünyevi şeylere ait bir özelliktir.

Ancak, 600.000 ruh ve ruh kıvılcımı dediğimizde bu sanki her insan bedeninin gücüyle bölünmüş gibidir.

2) Baal Hasulam, 600,000 Ruh

Bu sebeple, maddesel bedende iki anlayışa varılır: İlkinde kişi ruhu kendine has bir organ olarak hisseder ve bunun İsrail’in bütünlüğü olduğunu anlamaz. Bu kesinlikle bir noksanlıktır.

İkinci anlayışta İsrail ruhunun ışığı, kişi üzerinde tüm parlaklığıyla değil, kolektife dönüp, kendini arındırması ölçüsünde kısmi olarak parlar.

Bedenin tam ıslahının işareti, kişinin ruhunun tüm İsrail’e ait ve her birinin içinde olduğunu hissettiği zamandır, bu şekilde kendini birey olarak hissetmez. Bu sırada o bütün, eksiksiz olur ve ruh *Adam HaRishon*’da olduğu gibi tam gücüyle onun üzerinde parlar.

3) Baal Hasulam, Yaradan Sevgisi ve Yaratılan Sevgisi

Bu şekilde kişi çalışmasını sevgi ve başkalarına ihsan olarak tamamlayıp, en yüksek noktaya gelirse, aynı zamanda Yaradan için sevgi ve ihsanı da tamamlamış olur. Bu aşamada ister başkalarına, ister onu yapana memnuniyet vermek olsun, bu ikisi arasında fark yoktur.

Bu Hillel’in söylediği şeydir, “Dostunu kendin gibi sev,” nihai hedeftir. Çünkü bu insanlık için en uygun formdur.

Amellerle yanlışa düşmemeliyiz. Biliyoruz ki, dostumuzun ihtiyacını kendimizinkinden önce koyarsak, bu ihsan etme niteliğidir. Bu sebeple Hillel amacı “Ve Tanrı’ını tüm kalbinle, ruhunla ve gücünle seveceksin,” olarak tanımlamaz, çünkü onlar gerçekten bir ve aynı şeydir. Bu böyledir çünkü kişi dostunu da tüm kalbiyle ve ruhuyla sevmelidir çünkü bu “kendin gibi,” sözünün anlamıdır. Her şeyden evvel kişi tüm kalbi, ruhuyla kendini sever, fakat Yaradan’la ilgili kişi kendini kandırır; dostuyla ise her şey gözlerinin önündedir.

4) Baal HaSulam, 4. Mektup

Tanrı’nın kutsandığı yere gitmemen ve ruhundan düşen tüm o zayıf organları toplayıp tek bir beden haline getirmemen haricinde hiçbir eksikliğin yok.

Bu tamamlanmış bedene Yaradan İlahi Gücünü aralıksız olarak akıtır ve ışığın yüksek akımı hiç bitmeyen bir pınar gibi olur.

5) Rabaş, Cilt 1, 3. Makale, Dost Sevgisi (1984)

“Ve tarlada gezinirken bir adam onu buldu.” Ve adam ona sordu: ‘Ne arıyorsun?’ yani, “Sana nasıl yardım edebilirim?” “Ve o şöyle dedi: ‘Kardeşlerimi arıyorum.’ Kardeşlerimle, yani dost sevgisinin olduğu bir grupta beraber Yaradan’ın evine giden yolu çıkabileceğim.

Bu yola, “ihsan etme yolu” denir ve bu davranış tarzı bizim doğamıza aykırıdır. Bunu gerçekleştirebilmek için, dost sevgisinden başka bir yol yoktur. Dost sevgisi ile herkes dostuna yardım edebilir.

6) Rabaş, Cilt 1, Dost Sevgisi (1984)

Her birinin gruba katılımı ve grup önünde kendini iptal etmesiyle, tek bir beden haline gelirler.

Örneğin, eğer bir bedende on kişi varsa, o zaman tek kişinin sahip olduğundan on kat daha fazla güce sahiptir. Ancak, bir koşul vardır: Bir araya geldikleri zaman, her biri kendini sevmeyi iptal etmek amacı için bir araya geldiğini düşünmelidir. Bu demektir ki şimdi kendi alma arzusunu nasıl tatmin edeceğini düşünmeyecek, fakat mümkün olduğunca sadece diğerlerini sevmeyi düşünecektir. “İhsan etme arzusu” diye bilinen bu yeni niteliğin arzusunu edinmek için tek yol budur.

Ve kişi dost sevgisinden Yaradan sevgisine ulaşabilir, yani Yaradan’a memnuniyet vermek isteyebilir.

7) Rabaş – 40. Mektup

Ancak her biri bağış olarak değil, hediye için niyet ederse, en güçlü olanların bile kalplerinin yıpranması pahasına, her ikisi de kalbinin duvarlarından sıcaklık yayar ve bu sıcaklık bir sevgi giysisi oluşturana kadar sevginin kıvılcımlarını ateşler. Sonra, her ikisi bir battaniye ile örtülmüş olur, yani tek sevgi her ikisini de örter ve sarar, tıpkı *Dvekut'un* (birleşme) ikiyi bir olarak birleştirmesi gibi.

Ve kişi dostunun sevgisini hissetmeye başladığında, yenilik hoşça gider kuralı gereği haz ve neşe içinde derhal uyanmaya başlar. Dostunun sevgisi onun için yeni bir şeydir çünkü o zamana kadar kendi iyiliğini düşünen tek kişi kendisiydi. Fakat dostunun onunla ilgilendiğini keşfettiği an, bu onun içinde ölçülemez bir neşe uyandırır, insan sadece haz hissettiği yerde olmak istediğinden artık kendisiyle ilgilenmez. Ve dostuyla ilgilenerek, haz hissetmeye başladığından doğal olarak kendisini düşünmez.

8) Rabaş, 8. Mektup

Ve bir kez bu giysiyi talep ettiğimde sevginin kıvılcımları içimde ışıdamaya başlar. Kalbim dostlarla birleşmeye özlem duyar ve bana öyle gelir ki, gözlerim dostlarımı görüyor, kulaklarım onların sesini duyuyor, ağızım sevgi ve neşe içinde onlarla konuşuyor, eller kavuşuyor, ayaklar daireler çiziyor ve dünyasal sınırlarımın ötesine geçiyorum. Dostlarım ve benim aramdaki geniş uzaklığı unutuyorum ve aramızda birkaç mil toprak uzanmıyor artık.

Bu tıpkı dostlarımın kalbimin tam içinde durup, neler olduğunu görmeleri gibi ve ben dostlarıma karşı yaptığım küçük eylemlerden dolayı utanıyorum. Sonra dünyasal kaplardan çıkıyorum ve bana öyle geliyor ki dostlarım ve benim haricimde dünyada başka bir gerçeklik yok. Bundan sonra, “ben” iptal oluyor ve onlarla kaynaşıyorum ta ki dostlarımın haricinde dünyada hiçbir gerçekliğin olmadığını hissedene kadar.

DERS 8: “Çoğunluğun Duası”

1) Baal HaSulam, TES, Bölüm 8, İçsel Işık, Madde 88

Dua etmede ve Mitzvot uygulamada tüm işimiz, geri dönmek, sorgulamak, Adam Harişon'dan Klipot'a düşen tüm ruhları yükseltmek ve Bilgi Ağacı günahından önce doğmuş oldukları asıl köklerine geri götürmektir.

2) Rabaş, Cilt 3, 217. Makale, Uzağa Kaç Sevgilim

Ve bu yüce bir kuraldır ki, yaratılmış olan adama varlık (yaratılmış) adı verilir, yani yalnızca o ve onun dışarısında ilahi kutsallık bulunur. Bunun ardından, biri kendi nesli için dua ettiğinde buna sürgün içerisindeki ilahi kutsallık için dua ediyor denir ve kurtarılmaya ihtiyacı vardır ve işte bu sonsuzluk konusu olup, muhakkak ki bu şekilde Rahamim Işığı ifşa olabilecektir.

3) Rabaş, Cilt 3, Makale 106, Şehina'nin (Kutsallığın) Yıkımı

Kişi Yaradan'dan onu kendi yakınına çekmesini istememelidir, çünkü bu kişi tarafından kendini beğenmişlik (Hutzpa) olur, o neden başkalarından farklıdır ki? Ama kişi kolektif için dua ederse, ki bu İsrail topluluğu diye adlandırılan Malhut'tur, ruhların hepsi ve tozun içindeki Şehina'dır ve kişi onun yükselmesi için dua eder, yani Yaradan onun karanlığını aydınlatsın ve tüm İsrail bir sonraki kademeye yükselsin diye dua eder, kolektife dahil olmuş olarak bu duayı eden de dahil olarak.

4) Baal HaSulam - Sürüyü Toplamanın Zamanı Değil

Kişi kendisini toplumdan ayırmamalı ve Yaradan'ı memnun etmek için bile olsa kendisi için talepte bulunmamalı yalnız tüm toplum için talep etmeli. Toplumdan ayrılan ve özel olarak yalnız kendi ruhu için talepte bulunan, ruhunu inşa edemez. Tam tersine ruhuna zarar verir. Şu sözlerde olduğu gibi “gururlu olanla aynı yerde oturmam (Midraş Rabah, Bölüm 7, Madde 8),” zira kişi gurura bürünmediği sürece toplumdan ayrılamaz. Yazıklar olsun ona ki ruhuna zarar verir. Çalışması sırasında bile kişi yalnız dua ederse, arzusu dışında toplumdan ayrı düşer ve ruhuna zarar verir ve İsrail topluluğunda kendisi için bireysel talepte bulunana

uyanış gelmedi ve hiç kimse kendisini ayrı olarak hissetmedi ve bu onların Mısır'dan güçlü bir elle çıkılmalarındaki güçleriydi.

Böylece herkes tüm gücünü tüm İsrail'de, çalışmada Yaradan'a yapılan tüm dualar için toplar ve kendisini tüm İsrail'in köküne dâhil eder.

5) Baal HaSulam, “Halkla Birlikte Hayıflanana”

“Kişi bir şeyi ölçtüğü ölçek ile geri ölçülür,” şöyle ki kaptaki boşluğun büyüklüğüne göre, yani içine alma kapasitesine göre, aynı miktardaki eksiklik doldurulur, ne daha az ne de daha çok.

Böylece, Yaradan'ın hizmetinde olan halkla birlikte hayıflanmazsa yalnız kendi kişisel eksikliğini hisseder, kendi bolluk alma kapasitesinden daha büyüğünü değil. Bundan dolayı herkese teselli veren Yaradan'ın kolektif ifşasını edinmesi mümkün değildir, zira kolektifi dolduracak ölçüde değil ama yalnız kendi kişisel kısmını dolduracak ölçüde bir kap hazırlamıştır. Halkın üzüntüsünü hisseden için ise bu böyle değildir, onların tüm sorunlarını kendi sorunu gibi hisseder. Bu kişi Şehina'nın tamamını yani İsrail'in tüm tesellisi edinir, zira onun eksikliği kolektif eksikliklidir. Bu nedenle kutsallığın bereketi de kolektiftir.

6) Rabaş, Cilt 1, Makale 15, Çoğunluğun Duası

Dolayısıyla, kişi kolektif için dua eder. Bu demektir ki eğer kolektif içinde, Yaradan ile Dvekut amacına ulaşabilen birkaç kişi varsa ve bu Yaradan'a, kendisinin Yaradan'a yaklaşmasıyla ödüllendirilmesinden daha fazla memnuniyet verecekse, kişi kendini kapsam dışında bırakır. Bunun yerine, Yaradan'ın onlara yardım etmesini arzular çünkü bu yukarıya kendi çalışmasından daha fazla memnuniyet verecektir. Bu nedenle, kişi kolektif için dua eder, Yaradan tüm kolektife yardım etsin diye, Yaradan'a ihsan edebildikleri ve O'na memnuniyet verebildikleri için Yaradan onlara tatmin olma duygusunu versin diye.

Ve her şey aşağıdan bir uyanışa gerek duyduğu için, kişi uyanışı aşağıdan verir ve diğerleri uyanışı yukarıdan alır; Yaradan'ın O'nun için daha fazla faydalı olacağını bildiği her kim ise, o kişi alacaktır.

7) Rabi Menahem, Ahavat Şalom

"Dostu için dua eden kişi ilk olarak karşılığını alır" Yorum: Dostu için dua eden biri, ihsan etmeye ilişkin bir geçiş hattı haline dönüşür, dostuna ihsan eder ve onun içerisinde bolluk akar ve bu sebepten dolayı o ilk olarak karşılığını alır. Bu şu söylemin anlamıdır, "Kutsayan kişi kutsanır", nitekim "kutsayan" ihsan ederek geçiş hattı haline gelir ve dolayısıyla kutsanır..

8) Rabaş, Cilt 3, Makale 454, Dostu İçin Dua Eden

“Dostu için dua eden ilk önce cevaplanır.” Eğer böyleyse bu hile yapmak gibi ama kişi “ilk önce cevaplanır” sözü ne demek anlamalıdır, “daha onlar çağırmadan cevaplayacağım” sözünde olduğu gibi. Dolayısıyla, kişinin dostu için isteyebilmesi için yukarıdan yardım alması gerekir, aksi takdirde bedeni bunu kabul etmez.

9) Noam Elimeleh - Likutey Şoşana

Kişi her zaman dostu için dua etmelidir çünkü kendisi için dua etmesi çok etkili olmaz, nitekim "kişi kendisini hapisten kendisini kurtaramaz", fakat dostu çabucak onun yardımına gelir. Ve böylece, her biri dostu için dua etmeli, bu şekilde biri diğerine yardım ettiği zaman, her ikisine de yardım edilir. İşte bu yüzden şöyle denirdi, "İsrail Arevim (sorumlu) biri diğeri için. "Arevim", hoş (tatlı) kelimesinden gelir, "sesiniz hoş"ta olduğu gibi, çünkü her biri diğeri için ettiği dualar sayesinde birbirlerini tatlandırırlar ve bu nedenle onlara yardım edilmiş olur..

DERS 9: “Bizden Tek ve Bire”

1) Baal HaSulam, 2. Mektup

Özellikle de İsrail ve onların cennetteki Babası arasındaki en önemli mesele “sevgi” denilen manevi bağla ile ilgili olarak bunu yapacağım, tıpkı şöyle yazıldığı gibi “Ve Sen bizi bir araya getireceksin, Kralımız, Sen’in yüce adına, Selah, gerçekte ve sevgide” ve ayrıca “O’nun halkını, İsrail’i, kim sevgiyle seçer.” Bu, senin de çok iyi bildiğin gibi Yaradan’ın önceden kalbinde gizlediği tüm sevgiyi, yarattığı varlıklarına ifşası, kurtuluşun başlangıcı ve ıslahın sonudur.

2) Baal HaSulam, Zohar’ın Tamamlanması İçin Bir Konuşma

Bilgelerimizin söylediği budur, “Tüm hareketlerinizin Yaradan için olmasına izin verin”, yani Yaradan’la birleşmek için. Birleşmenin amacını yüceltmeyen hiçbir şey yapmayın. Bunun anlamı, tüm hareketlerinizin ihsan etmek ve dostunuza faydalı olması demektir. O zaman, Yaradan’la form eşitliğini gerçekleştirirsiniz; zira O’nun tüm aksiyonları ihsan etmek ve başkalarına fayda sağlamak içindir, öyleyse sizin, tüm hareketleriniz sadece ihsan etmek ve başkalarına yarar sağlamak için olacaktır. Bu, tam bir bütünleşmedir.

3) Baal HaSulam, Yaradan Sevgisi Ve Yaratılan Sevgisi

Kişi dostuna karşı sevgi ve ihsan etme görevini en yüksek derecede tamamladığı zaman, aynı zamanda Yaradan’a karşı da sevgisini ve ihsan etmesini tamamlamış olur. Bu durumda bu ikisi arasında bir fark yoktur, zira kişinin bedeni dışında, yani kendi menfaati olan her şey eşit olarak değerlendirilir; ha dostuna ihsan etmiş ha Yaradan’ını memnun etmiş.

4) Likutey Halahot, Hoşen Mişpat, Halahot Arev

Tora ve Mitzvot’u yerine getirmek yalnız Arvut yoluyla mümkün olur, bunun dışında mümkün değildir. Arvut’da herkes dostundan sorumlu olur ki bu Tora’yı yerine getirmenin özüdür, arzulan şey birlik yoluyla olur. Bu nedenle Tora ve Mitzot’u üstelenmek isteyen kişi kendisini İsrail topluluğuna, büyük bir birlik içinde, dâhil etmelidir. Bu nedenle, Tora’nın edinilmesi sırasında onlar kesinlikle birbirlerinden sorumludurlar, zira kişi Tora’yı edinmek ister istemez, kendisini, arzusunu onlarla birleştirmek amacıyla diğerlerine tek ve bir olarak

dâhil etmelidir. Ve kesinlikle her biri dostundan sorumludur, zira hepsi bir olduklarında önemlidirler. Ve tam da her biri dostundan sorumlu olduğu için ki birlik olurlar, bu yolla Tora'yı yerine getirebilirler, bu olmaksızın Tora'yı korumak mümkün değildir. Zira böylece sevgi ve birlik arzusu bakımından, her biri dostundan memnun kalır ve aralarında form eşitsizliği yoktur. Onunla yukarının arzusuyla birleşecekleri, tek bir arzuya dâhil olurlar, birliğin amacı budur.

5) Rabaş, Cilt 2, 42. Mektup

Yapmamız gereken Tora için hazırlık yapmak, şöyle yazdığı gibi, “Ve hepsi tek kalp tek adam olarak biraraya geldi.” Bu demektir ki, hepsinin tek bir amacı var, Yaradan'a yakınlaşmak.

Atalarımızın “Yüzleri birbirine benzemediğinden, düşünceleri de birbirine benzemez,” demesi üzerine, tek kalp, tek adam nasıl olur anlamak zorundayız..

Cevap: Eğer her biri yalnızca kendisiyle ilgili dersek, birbirlerine benzemedikleri için tek adam olmaları mümkün değildir. Ancak, kendilerini iptal eder ve yalnızca Yaradan adına endişe duyarlarsa, bireysellikleri iptal olduğundan ve tek bir otorite altına girdiklerinden, bireysel düşünceleri olmaz.

6) Baal HaSulam, 13. Mektup

Bilmelisin ki, gruptaki herkesin içinde kutsallığın pek çok kıvılcımı var. Tüm kutsallık kıvılcımlarını kardeşler olarak sevgi ve dostlukla bir yere topladığınızda, bir süre için kesinlikle yaşamın ışığından kutsallığın çok yüksek bir seviyesini edinirsiniz.

7) Rabaş, Cilt 3, 759. Makale, Bir Bütün Olarak İnsan

Kişi önce bilmelidir ki, sevgi eylemlerle satın alınır. Dostlarına hediyeler verdiğinde, verdiği her hediye dostunun kalbinde delik açan bir ok ya da kurşun gibidir. Açılan pek çok delik, verenin sevgisinin içeriye girdiği bir boşluk oluşturur.

Ve sevginin sıcaklığı onu dostunun sevgisine yaklaştırır ve sonra iki âşık her ikisini de örten sevginin örtüsü altına girmiş olur. Bu demektir ki, tek sevgi her ikisini de örter ve doğal olarak, her ikisini de örten şey tek bir örtü olduğundan, tek kişi hâline gelirler. Bu şekilde her ikisi de iptal olur.

8) Efrahim Kampı Üzerindeki Sancak, Paraşat VaEthan

“Yaradan Bir’dir, İsrail birdir” şöyle yazıldığı gibi, “Sana benzeyen İsrail, tek Ulus,” dolayısıyla onlar Yaradan’a bağlıdır çünkü birinin bir diğerine bağlanması hoştur, peki bu ne zaman olacak? İsrail bir araya gelip mükemmel bir bağla birleştiğinde onlar bir olarak kabul edilir ve Bir olan Yaradan onların arasında olur. Fakat kalpleri bölündüğünde ve birbirlerinden ayrıldıklarında bir olarak bağlanamazlar ve Yaradan aralarında olmaz, daha ziyade yabancı bir tanrı onlara hükmeder... Bu “ve siz bağısızız,” sözünün anlamıdır, yani birbirinize bağlandığınızda, birbirinize tutduğunuzda ve bir olduğunuzda “siz hepiniz yaşayansınız,” olur. Bu nedenle birbirine tutunmak ne iyi ve hoştur ve Yaradan onların ortasında Bir olarak dolaşır

9) Baal HaSulam, Özgürlük

Böylece, halk o kutsal durumda tam bütünlük ile ödüllendirildiklerinde, alma kapları tüm dünyevi varlıklardan arınmış Yaradan’a eşitlik formunda tutunmuşlardı. Bu, yaratıcılarının onlardan haz alabilmesi için, başkalarına memnuniyet ihsan etme boyutu dışında hiçbir kişisel varlığa arzu duymamaları anlamına geliyor.

Ve alma arzuları o nesneye büründüğü, onun içine giydirildiği için onunla tam bütünlük içinde bağlanmış oldu. Dolayısıyla, elbette ölüm meleğinden özgür kılınmışlardı.

10) Ohev İsrail, Likutey Maskatot

Gemara der ki Yaradan gelecekte erdemliler için bir dans yapacak ve onların arasında oturacak, çünkü dans bir çember içindedir yani onların hepsi bir çember içinde duracaklar ve Yaradan ise bu çemberin ortasındaki nokta gibi olacak. Ve onların her biri parmağı ile işaret edecek, bak bu bizim Tanrı’mız diyecek, yani her biri eşit olarak büyük bir edinime sahip olacak ve bu edinim Yaradan’ın merhametinden gelecek, onların kendi işlerinden değil.

DERS 10: “Sevinç ve Şükran”

1) Zohar, VaYechi, Madde 116-117

Kutsallık ancak tamam olan yerde var olur, eksiklik olan yerde, kusuru olan yerde ya da hüznü olan yerde değil ama sevinç olan yerde.

“Yaradan’a mutlulukla hizmet et; O'nun huzuruna şarkılarla çık.” Mutlulukla yapılmadıkça Yaradan’a verilmiş bir hizmet yoktur.

2) Baal HaSulam, Şamati 42- Bu Çalışmada ELUL Kısaltması Nedir?

Ancak ihsan etme yolunda yürümek isteyenler her zaman mutluluk içinde olacaklar. Bunun anlamı, her biçimde ona gelenle mutlu olur çünkü kendisi için almaya niyeti yoktur.

Bu nedenle der ki, eğer kişi gerçekten ihsan etmek için çalışıyorsa, her iki yolla da Yaradan’ına memnuniyet vermek nasip olduğu için kesinlikle mutlu olmalıdır. Ve eğer çalışmasının henüz ihsana etmek için olmadığını hissederse, kişi gene de memnun olmalıdır ve kendi için bir şey istemediğini söylemelidir. Alma arzusunun bu çalışmadan keyif alamamasından mutludur ve bu ona sevinç vermelidir.

3) Rabaş, 22. Mektup

Kişi öğrenmeye ve duaya, Mitzvot’u günde bir dakika olsun idrak etmeye hazırdır ve bu Yaradan’dan armağandır, çünkü dünyada yılda bir dakika bile olsun Yaradan’ı düşünme şansı verilmeyen yedi milyar vardır. Dolayısıyla Tora’ya bağlanırken, kişi mutlu olmalıdır, çünkü sadece coşku vasıtasıyla kişi Tora ışığını çekme ile ödüllendirilir.

4) Rabaş, Cilt 2, Çalışmada Onun Kalbini Katılaştırdım Ne Demektir

Başka insanlar hiçbir ilgi duymaz iken maneviyata ilgi duyduğu için kişi mutlu olmalıdır. Başkaları için bir önem taşımazken bunun kendisi için önemli olduğunu göz önüne aldığı zaman, kişi Yaradan’a bunun için şükranlarını sunmaya çalışmalıdır. Bu, kişinin maneviyatın önemini edinmesine neden olur ve bununla mutlu olabilir. Bu yolla kişi Dvekut ile ödüllenebilir, Baal HaSulam’ın dediği gibi, “kutsayan kutsanmışla bir olur,” yani gerçek şu ki kişi mutlu olur ve Yaradan’a şükreder. Kişi Ona Keduşa’yı hissetmeyi bahşederek Yaradan’ın onu kutsadığını hissederek. Ve böylece “kutsayan kutsanmışla bir olur” ve bu

bütünleşme yoluyla kişi gerçek bir oluşa erişir. (**Rabaş, Cilt 2, Çalışmada Onun Kalbini Katılaştırdım Ne Demektir**)

5) Rabaş, Cilt 3, Sevinç Hakkında

Sevincin şahitlik etmesi meselesi vardır, yani kişi inanç meselesinin üstesinden gelir mi. Yaradan'a, iyi ve iyilik yapan olduğuna, O'ndan başkası olmadığına inanır mı. Şimdi kendisini mutlu olacak hiçbir şey bulamadığı bir durumda bulsa bile gene de kendinde güç bulup Yaradan'ın onu iyi ve iyilik yapan olarak yönettiğini söyler mi. Ve eğer kişinin inancı tam ise doğal olarak mantığı onun mutlu ve hoşnut olmasını gerektiğini emreder. Böylece kişinin sevincinin ölçüsü inancının gerçekliğinin ölçüsüne şahitlik eder.

Böylece Rabi Elimeleh hakkında söyleneni açıklamış oluruz; o derdi ki kişi gerçeklik dünyasına eriştiği zaman ona cehenneme gireceksin denirse, eğer bu Yaradan'ın arzusu ise o sevinçe zıplayacaktır, yani bu iyi ve iyilik yapar bakımından böyledir ve kişi daima sevinç duyar. .

6) Rabaş, Cilt 3, 42. Makale, Efendiye Mutlulukla Hizmet Et

Kutsal Zohar sorar: “Efendi kırık kalbe yakındır,” diye yazılmamış mı? Yaradan'a hizmet eden yani niyeti ihsan etmek için olan kişi mutluluk içinde olmalıdır çünkü Yaradan'a hizmet etmektedir. Eğer kişi çalışma sırasında mutlu değilse bu onun Yaradan'ın yüceliğini takdir etmediğine işaret eder. Bu nedenle kişi mutlu olmadığını hissederse, Yaradan'a dua etmeli; O'nun yüceliği hissetmesi için kalbini ve gözünü açması için.

Ve burada iki durum gelişir: 1) Kişi Kral'ın yüceliğini hissetmediğine hayıflanır. 2) Kişi mutlu olur çünkü tüm hüznü manevi yoksunluktan gelmektedir; yoksunlukları alma arzusundan gelen diğer insanlar gibi değildir.

Ve kişi ona bu bilgiyi - maneviyat için endişe duyup hayıflanmayı - kimin verdiğini anlamalıdır. Ve bu onu mutlu etmelidir çünkü Yaradan ona manevi yoksunluk hakkında düşünceler yollamaktadır; buna “Efendinin kurtarışı,” denir ve bu nedenle de kişi mutlu olmalıdır.

7) Rabaş, Toplantının Gündemi 2

Yaradan'ın önemine ve yüceliğine dair daha güçlü bir ortam oluştururlar. O anda, her kişinin bedeni hisseder ki kişi kutsallık için yapmayı dilediği her şeyi yani Yaradan'a ihsan etmeyi, büyük bir kısmet olarak görmektedir, Kral'a hizmet etmekle ödüllendirilmiş insanlar arasında

olmakla ona ayrıcalık tanınmıştır. O anda, kişinin yaptığı her küçük şey onu neşe ve zevkle doldurur, şimdi Kral'a hizmet edecek bir şeyleri vardır.

8) Baal HaSulam, Şamati 26- Kişinin Geleceği Geçmişe Duyduğu Minnete Dayanmakta ve Bağlı Bulunmakta

Kutsal göreve değer verdiği ölçüde, kişi bunu övmeli ve bunun için minnettar olmalıdır.

Çünkü, Yaradan'ın emirlerini, niyet olmadan bile, tutabilmenin önemini takdir edemediğimiz doğrudur. Bu koşulda kişi, kalbinde sevinç ve mutluluk hisseder.

Kişinin verdiği övgü ve şükran duygularını genişletir ve o kutsal çalışmanın her bir noktasında coşku duyar ve kimin işçisi olduğunu bilir ve böylece giderek daha yükseğe tırmanır. Bu yazılmış olan, geçmişte “Bana gösterdiğin bu lütuf için, Sana teşekkür ederim” sözlerinin anlamıdır ve bununla kişi güvenle söyleyebilir “ve Sen bana lütfedeceksin,” der.

9) Rabaş, Cilt 1, Çalışmada, Ekleme ve Çıkarma Ne Demektir

Kişi mantık ötesinde inanmalı ve kendisini halen Yaradan'a inanç ile ödüllenişmiş olarak görmeli, O'nun organlarını hissetmeli ve Yaradan'ın tüm dünyayı iyi ve iyiliksever olarak yönettiğini görmeli ve hissetmelidir. Kişi mantık içinden baktığında bunun tersini görse bile, her durumda mantık ötesinde O'nun organlarını hissettiğini farz etmelidir, zira gerçek budur. Burada kişi amacın önemini satın alır ve bununla da hayatı yani Yaradan'a yakın olmanın mutluluğunu edinir. Kişinin Yaradan'ın iyi ve iyilik yapan olduğunu söyleyecek yeri olur. Ve Yaradan'a “sen bizi tüm diğer ulusların içinden seçtin, bizi sevdiğin ve bizden memnun kaldın,” diyecek gücü olur, çünkü onun Yaradan'a şükretmek için bir nedeni vardır.

10) Rabaş, Cilt 3, Makale 386, Efendinin Yaptığı Gün Budur

“Efendinin yaptığı gün budur, O'nunla sevinecek ve mutlu olacağız.” “Gün budur”un anlamı şudur; buna gün denir başka bir şey denmez. Ve Yaradan herkesi, “O'nunla sevinecek ve mutlu olacağız,” koşuluna getirecek. “O'nunla” yani Yaradan'la bir olma koşulu ki buna “form eşitliği” denir. Bu herkesin Yaradan'ına ihsan etmekten daha büyük bir mutluluğun olmadığını anlamasıdır. Bu bizim ümidimiz, kolektifin son ıslah denen bu kademeye erişmesidir.

Meksika Kongresi “Hepimiz Biriz”, 2-3 Mayıs 2017

DERS 11: “Her Biri Dostuna Yardım Etti”

1) Rabaş, Cilt 1, Makale 3, Dost Sevgisi

“Ve adam ona sordu: ‘Ne arıyorsun?’”, yani, “Sana nasıl yardım edebilirim?” “Ve o şöyle dedi: ‘Kardeşlerimi arıyorum.’” Kardeşlerimle yani dost sevgisinin olduğu bir grupta beraber Yaradan’ın evine giden yolu çıkabileceğim.

Bu yola, “ihsan etme yolu” denir ve bu davranış tarzı bizim doğamıza aykırıdır. Bunu gerçekleştirebilmek için, dost sevgisinden başka bir yol yoktur. Dost sevgisi ile herkes dostuna yardım edebilir.

2) Rabaş, Cilt 1, Makale 13, Kurtuluşunun Kudretli Kayası

Bu nedenle, dost sevgisi konusunda, gruptaki herkes, kendi arzusuna sahip olmanın yanı sıra, dostlardan arzu edinir. Bu, sadece dost sevgisi aracılığıyla elde edilebilen değerli bir kazançtır. Ancak, kişi kendisini incelemek, çalışmanın temelini incelemek için – çalışma ihsan etmek için mi yoksa almak için mi hiçbir arzusu olmayan dostlar arasında olmamak için büyük bir çaba göstermelidir ve onların, gerçeğin yoluna, ihsan etme yoluna ulaşmak için bir şeyler yapıp yapmadığını görmelidir.

Sadece böyle bir grupta, dostlara ihsan etme arzusunu aşılacak mümkündür, yani kişi kendisinde eksik olan ihsan etme gücünü dostlardan alır ve nereye yürürse yürüsün, ona ihsan etme gücünü verebilecek insanların olduğu yeri arar.

Bu nedenle kişi herkesin ihsan etme gücüne susamış olduğu bir gruba geldiği zaman, herkes bu gücü diğer herkesten alır. Bu, kişinin içinde sahip olduğu küçük güce ilave olarak dışarıdan aldığı güç olarak düşünülür.

3) Rabaş, Cilt 1, Makale 12, Toplumun Önemine Dair

Dolayısıyla gerçeğin yolu çalışması konusunda kişi kendini diğer insanlardan izole etmelidir. Bu böyledir çünkü gerçeğin yolu dünyanın fikirlerine karşıt olduğundan, sürekli güçlenme gerektirir. Dünya bilmek ve almaktır, oysa maneviyat inanç ve ihsan etmektir. Eğer kişi

bundan saparsa, gerçeğin yoluna dair tüm çalışmayı anında unuttur ve kendini sevmeye dünyasına düşer. Gruptaki herkes dünyanın fikirlerine karşı mücadele edecek gücü, sadece “Her biri dostuna yardım etti” formunda olan bu topluluktan alır.

4) Rabaş, Makale 2, Dost Sevgisine Dair

Kişi kalbindeki sevgiyi dostlarına karşı açığa çıkardığında, onları uyandırır ve böylece onlar da dost sevgisini hisseder. Bundaki fayda şudur ki, herkesin sevgi gücü diğer herkese entegre olduğundan, dost sevgisini daha güçlü olarak uygulama fırsatını elde ederler.

5) Rabaş, Cilt 1, Makale 4, Her Biri Dostuna Yardım Etti

Görüyoruz ki herkeste ortak olan tek bir şey var: ruh hali. Şöyle denir: “Kişinin kalbinde bir endişe varsa, bırakın başkalarına ondan bahsetsin.” Çünkü kendini canlı ve neşeli hissetmek için ona ne zenginlik ne de bilgelik yardımcı olabilir.

Daha ziyade, kişi, dostunun düşüşte olduğunu görüp, ona yardım edebilir. Şöyle yazılıdır: “Kişi kendini hapisten kurtaramaz.” Aksine, kişinin ruh halini yükseltecek tek kişi dostudur.

Bu demektir ki kişinin dostu, onu bulunduğu durumdan canlılık durumuna yükseltir. Sonra, kişi tekrar yaşama ve zenginliğe dair güven ve güç kazanmaya başlar, sanki amacı şimdi ona yakınmış gibi hareket eder.

Sonuç olarak, herkes dikkatli olmalı ve dostunun ruh halini yükseltmek için ona nasıl yardım edebileceğini düşünmelidir, çünkü ruh hali konusunda, herkes dostunda doldurabileceği bir ihtiyaç noktası bulabilir.

6) Rabaş, Cilt 1, Makale 30, Dostlar Meclisinde Ne Aranmalıdır?

Her biri gruba yaşam ruhu ve umut verip, enerji aşılamalıdır. Bu nedenle, her bir dost kendine şunu söyleyebilmelidir, “Şimdi çalışmada temiz bir sayfa açıyorum.” Diğer bir deyişle gruba gelmeden önce Tanrı çalışmasının gelişiminde hayal kırıklığına uğramıştır fakat şimdi grup onu yaşam ve umutla doldurmaktadır.

Bu nedenle grup vasıtasıyla güven kazanır ve üstesinden gelme gücü edinir çünkü artık bütünlüğü elde edeceğini hisseder. Tüm düşüncelerinin -fethedilemeyecek yüksek bir dağla

karşı karşıya ve bunun gerçekten de ürkütücü bir engel olduğu- şimdi önemli olmadığını görür. Tüm bunu grubun gücünden almıştır çünkü her biri guruba cesaret ve yeni bir atmosfer ruhu aşlamıştır.

7) Baal Hasulam, Zohar'ın Tamamlanması İçin Bir Konuşma

Ve kişi çevresinin O'nun manevi çalışmasını nasıl küçümsediğini gördüğünde O'nun yüceliğine yeteri kadar değer veremez, kişi çevrenin üstesinden gelemez. Bu yüzden de kişi O'nun yüceliğini edinemez ve çalışmasını geçiştirir, onların yaptığı gibi.

Ve kişi O'nun yüceliğini edinmenin temeline sahip olmadığından açıkçası kendisine değil Yaradan'ına mutluluk ihsan etmek için çalışamaz. Bu böyledir çünkü kişinin çabalayacak motivasyonu yoktur ve “eğer kişi çabalayıp bulmadıysa, inanma.” Ve kişinin tek seçeneği, ya kendisi için çalışmaktır ya da hiç çalışmamaktır, zira kişi için Yaradan'ına ihsan etmek almaya eşit olmayacaktır.

8) Rabaş, Cilt 1, Makale 21, Mantık Ötesi İle İlgili Olarak

Ancak, mantık dahilinde onu haklı görürse, bu kesinlikle daha iyidir. Eğer mantık dahilinde dostlarına kıyasla ne kadar aşağıda olduğunu, örneğin, dostlarının başkalarına yardım ettiğini, derslere vaktinde gelip, çalışmada hocalarından öğrendikleri her tavsiyeyi derhal hayata geçirdiklerini görürse, bu onu etkiler ve hem şafaktan önce uyanması, hem de bilinçlenmesi için tembelliğinin üstesinden gelmesi ile ilgili güç alır.

Ders sırasında beden derslerle daha ilgilidir, bu nedenle dostlarının gerisinde kalır. Ayrıca Keduşa (kutsallık) ile ilgili her şeyi daha ciddiye almalıdır çünkü beden aşağıda olma durumuna tahammül edemez. Dahası, dostlarına baktığında, mantık dâhilinde, hepsinin Yaradan için çalıştığını ve kendi bedeninin de bu çalışmaya izin verdiğini görür.

Bedenin onu ihsan etmeye doğru yönlendirmesinin sebebi, daha önce belirttiğimiz gibi, aşağıda olmaya tahammülsüz oluşudur. Gururdan dolayı kişi dostunun ondan daha yüce olduğunu kabullenmeye isteksizdir. Bu nedenle, dostlarının ondan daha yüksek seviyede olduğunu görmesi, onun her koşulda yükselmesine sebep olur.

9) Rabaş, Cilt 2, 24. Mektup

Alevler kendi kendine yükselene kadar dostların kalplerini uyandırmalısın, atalarımızın bununla ilgili şöyle söylediği gibi, “Mumları yaktığın zaman.” Bununla Yaradan'ın sevgisinin farkındalığı ile ödüllendirilmiş olursun.

9) Baal Hasulam, 47. Mektup

Her Şeye rağmen dostları sevmenin geğerliliğini sana hatırlatmama izin ver çünkü var olmamız ve yaklaşan başarımızın ölçüsü buna bağlıdır.

Bu nedenle, tüm hayali yükümlölüklerden vazgeç ve kalbini, sizi gerçek anlamda birbirinize bađlayacak ve bir yapacak taktikleri bulmaya ve dűşünmeye dođru yönlendir, böylece “Dostunu kendin gibi sev,” tam anlamıyla içinde gerçekleşir ve tüm günahları örtecek olan sevgi dűşüncesiyle arınırsın

DERS 12: “Kendini Sıfırlama”

1) Rabaş, Cilt 3, Yenika ve İbur Meselesi

Yaradan çalışmasının giriş kapısı, İbur (gebelik) aşamasıdır, yani kişi kendi “benliğini” iptal eder ve annesinin rahmine İbur olarak girer. Bu şekilde Malhut denilen almak için almak arzusu olan kendini-sevmeyi iptal eder ve Bina denilen ihsan etme kapları aşamasına girer.

Kişi inanmalıdır ki, doğmadan, yani ruhu bedene girmeden önce Yaradan’a yapışmıştır ve şimdi geriye dönmek, düşüşünden önce olduğu gibi ona yapışmak için büyük özlem duymaktadır, buna İbur, yani insanın tamamen kendini iptal etmesi denir.

2) Rabaş - “Dostunu Kendin Gibi Sev” ile İlgili Olarak

Kişinin, “Dostunu sev” kuralında gücünü artırabilmesi için tavsiye, dost sevgisidir. Eğer herkes dostu önünde kendini iptal eder ve dostuna katılırsa, diğerlerini sevmeyi isteyen tüm küçük parçaların birçok parçadan oluşan kolektif bir güç içinde birleştiği tek bir kitle haline gelirler. Ve kişi bu güce sahip olduğunda, diğerlerini sevmeyi gerçekleştirebilir.

Ve sonra kişi Yaradan sevgisine erişebilir. Fakat koşul şudur, her biri diğeri önünde kendini iptal edecek.

3) Rabaş, Cilt 1, Gerçeğe ve İnanca Dair

Daha doğmamış olana, o henüz Katnut durumunu bile edinmemişken, Gadlut vermek nasıl mümkün olsun ki, o bunu ihsan etmek için kullanacak Kelim’e henüz sahip değildir ki. Bilgelerimizin söylediği üzere bunun açıklaması şudur: “Annesinin rahmindeki Ubar (doğmamış olan) annesi ne yerse onu yer.”

Bilgelerimiz şunu da derler: “İbur annesini kucağında,” şu anlamdadır, annesinin kucağında olduğu için henüz ondan ismiyle bahsedilmez ve bu nedenle de annesi ne yerse onu yer yani daha doğmamış olan her şeyi annesinin Kelim’inden alır. Böylece doğmamış olanın henüz Gadlut’ı almak için kendi Kelim’i ve kendi başına bir varlığı olmamasına rağmen kendisini yukardakine tamamen iptal eder ki bu duruma “İbur” denir.

4) Maor VaŞemeş, Paraşat Ekev

En önemli şey kutsal topluluğun içinde, her biri kendisinin erdemli veya özel olduğunu düşünmemeli, aksine tek düşüncesi davranışı veya eylemleri ile kutsal topluluğa zarar

vermemek olmalıdır. Ve hatta kişi önemli biri bile olabilir ama gene de eylemlerini sorgulamalı ve ne için önemli olduğunu dikkate almalı ve kendisini tamamen sıfırlamalıdır.

Tam bir ünite olan her onlunun içinde Şehina'nın oturduğu bilinir. Ve tam bir ünite baş, kollar, bacaklar ve topuklardan yapılmıştır. Buna göre herkes kendisini kutsal toplum içindeki “bir hiç” olarak gördüğü zaman -diğerleri baş ve beden ve üst parçalar olurken- bu kişi topluluğun topuğu addedilir. Ve herkes kendisinin bu şekilde olduğunu düşünür ve onların eylemleri bolluk, bereketin ve dünyadaki tüm iyiliğin kapılarını açar. Tam olarak bu (bolluk ve iyilik) kendisini başka bir şey değil ama yalnız topuk olarak kabul edenden yayılır.

5) Rabaş, Çalışmada Kutsama Kabının Dolu olması Ne Demektir

Kişi gözleri kapalı, mantık ötesinde, bilgelerin sözlerine inanarak yürüyebilir ve yolun sonuna erişebilir. Buna ana karnındaki dönem denir, zira kişinin ağzı yoktur. Ana karnındaki, “en küçük ve en kısıtlı olan Malhut durumu ve buna Ibur denir ve günah işlemek ve yargılamak sözcüklerinde gelir, “Yaradan beni senin hatırına yargıladı” sözünün kastettiği gibi.

Günah işlemek ve yargılamak meselesi açıklanmalıdır. Çünkü kişi gözleri kapalı, mantık ötesinde yürümek zorundadır, beden buna karşı çıkar ve bu nedenle de kişi sürekli bunun üstesinden gelmek zorundadır ve buna günah, gazap, zorluk denir. Çünkü daima Yukarıdakinin huzurunda kendini eğerek ve Yukarıdakinin ona ne isterse yapmasına kendini bırakarak yürümek zor bir iştir. Buna Ibur (cenin) denir, mümkün olan en küçük kısıtlamadır.

6) Rabaş, Cilt 1, Makale 2, Dost Sevgisine Dair

Unutmamalıyız ki, grup diğerlerini sevme temeli üzerine kurulmuştur, dolayısıyla her üye, başkalarını sevme ve kendinden nefret etme koşulunu gruptan alır. Ve dostun kendisini iptal etmek ve başkalarını sevmek için gayret ettiğini görmek, herkesin diğer dostların niyetlerine entegre olmasına neden olur.

Dolayısıyla, örneğin, eğer grup on üyeden oluşuyorsa, her biri kendini iptal etmeyi, kendinden nefret etmeyi ve başkalarını sevmeyi uygulamak için on güce sahip olur.

7) Rabaş, Cilt 3, Yapacağız ve Duyacağız – B

Kendisinin dostlarından yüz kar daha yüksek bir derecede olduğunu bilir ve düşünürken, mantıklı bir insan nasıl olur da her birinin önünde kendini iptal edeceğiniz söyler?

Ancak bir “parça” anlayışı bir de “bütün” anlayışı vardır. Bütün parçadan daha yüksektir, kişi kendisini, bütünü bir parçası olduğu için parçanın önünde iptal etmelidir. Başka bir deyişle bireysel açıdan, İsrail’in tamamı o kadar önemli değildir ama bütün bakımından, bütünsel açıdan herkes çok önemlidir.

Kişi kolektifin ihtiyaçları önünde kendi ihtiyaçlarını iptal etmelidir. Ve zaten kişi kendi mantığını ve düşüncelerini Yaradan’ın önünde iptal etmek zorunda olduğuna göre, kendisini dışarıda olmaya alıştırmalıdır. Bu “yapacağız”daki “yapmak”tır. Ve tüm bu iptal etmeler, kişinin, mantığını ve düşüncelerini Yaradan’ın önünde iptal etmesini mümkün kılar.

8) Rabaş, Cilt 3, İçsellik ve Dışsallık

Kişi dostlarının önünde kendini iptal etmeye kalktığı zaman eğer bu hem düşüncede hem de eylemde yapılmaz ise tam ve gerçek bir iptal sayılmaz. Kişi yalnız eylemde değil ama düşüncesinde de dostunun fikrinin daha önemli olduğuna buyun eğmelidir aksi takdirde bu “kendi eğmek” olarak kabul görmez. Çünkü eğer kişi dostuna davranışı ile kendini iptal etme durumunu gösterirse bu dalkavukluktur yani dışsallıkta dostuna onun kendinden daha önemli olduğunu göstermektedir ama içinden dostunu kendisine yakın bile olamaz diye düşünür.

9) Baal HaSulam, 21. Mektup

Eğer günahlarını temizlemek istersen, nefsin köreltilmesi yerine kibrin iptali ile uğraşmalısın yani dünyadaki en kötü ve aşağılık insan olduğunu hissetmeye başlamalısın. Bunu anlamak eğitim ve öğrenim gerektirir ve kendini kandırıp kandırmadığını anlamak için her sefer bunu test etmelisin. Dostların önünde kendini eğmen de buna yardım eder.

10) Rabaş, Makale 30, Dostlar Meclisinde Ne Aranmalıdır

Aklı ona dostunun gerçek yüzünü, ona olan nefretini gösterdiğinde, onu olumlu yargılamak nasıl mümkün olabilir?” Bedene bununla ilgili ne söyleyebilir? Dostunun önünde neden kendini eğmek zorundadır?

Cevap şudur ki, Yaradan'la "form eşitliği" denilen, Dvekut'u (birleşme) başarmak zorundadır, yani kendini düşünmemelidir. Neden dostun önünde eğilmek zor bir şeydir? Bunun için kendi değerini hükümsüz kılmalıdır, yaşamak istediği tüm hayat sadece başkaları yararına çalışarak, insanla insan arasındaki sevgisiyle başlayıp Yaradan sevgisine ulaşarak gerçekleşir.

Dahası, mantığıyla onu sevmek zorunda olanların dostları olduğunu düşündüğünden, mantığın üstesinden gelip, mantık ötesi giderek her şeyi kendisi için değil başkaları için yaptığını ve "Kendim için yaşamak değerli değil," diyebileceği bir yeri vardır.

11) Rabaş, 42. Mektup

Yapmamız gereken Tora için hazırlık yapmak, şöyle yazdığı gibi, "Ve hepsi tek kalp tek adam olarak biraraya geldi." Bu demektir ki, hepsinin tek bir amacı var, Yaradan'a yakınlaşmak.

Atalarımızın "Yüzleri birbirine benzemediğinden, düşünceleri de birbirine benzemez," demesi üzerine, tek kalp, tek adam nasıl olur anlamak zorundayız..

Cevap: Eğer her biri yalnızca kendisiyle ilgili dersek, birbirlerine benzemedikleri için tek adam olmaları mümkün değildir. Ancak, kendilerini iptal eder ve yalnızca Yaradan adına endişe duyarlarsa, bireysellikleri iptal olduğundan ve tek bir otorite altına girdiklerinden, bireysel düşünceleri olmaz.

12) Zohar, Hayei Sarah, Madde 21

Bu dünyada kendini küçültene ne mutlu; o sonsuzluk dünyasında yüce ve üstündür. Bu dünyada küçük olan sonsuzluk dünyasında büyüktür ve bu dünyada büyük olan sonsuzluk dünyasında küçüktür...

Yaradan yalnız kendini küçülteni büyütür ve yalnız kendini büyüteni küçültür. Bu dünyada kendini küçültene ne mutlu; o sonsuzluk dünyasında ne kadar yücedir.

DERS 13: “Dostların Yüceliği”

1) Rabaş, Çalışmada Tora'nın “Orta Çizgi” Dediği Şey Nedir?

Yine de kişi yukarıda söylenen “O’ndan başkası yok,” sözüne inanmalıdır yani onu iyi eylemler yapmaya zorlayan Yaradan’dır fakat henüz onu zorlayanın Yaradan olduğunu bilmeye lâayık olmadığından, Yaradan kendini kan ve etle kıyafetlendirir. Onlar vasıtasıyla, Yaradan bu eylemleri yapar. Bu nedenle Yaradan *Ahoraim* (kaba et) formunda hareket eder.

Diğer bir deyişle, kişi yüzler görür fakat inanmalıdır ki yüzlerin arkasında bu eylemleri yapan Yaradan var. Bu demektir ki, insanın yanında Yaradan’ın istediği eylemleri yerine getirmesi için onu zorlayan Yaradan durur. Öyle anlaşılıyor ki, Yaradan her şeyi yapar ama insan inanması gerektiğini değil, gördüğünü hesaba katar.

2) Rabaş, Sosyal Yazılar, Firavun’a Doğru Gel 2

Dolayısıyla, bilmeliyiz ki dost sevgisi bize Kral’ın onurunu lekelemekten nasıl kurtulacağımızı öğrenmemiz için verildi. Diğer bir deyişle, eğer kişinin Kral’a memnuniyet vermek dışında başka hiçbir arzusu yoksa “Keduşa’yı (kutsallığı) dışarıda olanlara aktarmak” denilen Kral’ın onurunu mutlaka lekeleyecektir. Bu nedenle, dost sevgisi çalışmasının önemini küçümsememeliyiz, çünkü bu sayede kişi kendini sevme koşulundan nasıl çıkarak başkalarını sevme yoluna gireceğini öğrenecektir. Ve kişi dost sevgisi çalışmasını tamamladığı zaman, Yaradan sevgisiyle ödüllendirilebilecektir.

3) Rabaş, Toplumun Amacı -2

İnsanın yaratılma amacının gerçekleşmesini engelleyen “kötü eğilim” dediğimiz alma arzusunu iptal etmek için beraberce çalışıp büyük bir güç oluşturacak bir topluluğa ihtiyaç duyarız.

Bu nedenle, grup bu amacı başarmaları gerektiğine oy birliğiyle hemfikir olan bireylerden oluşmalıdır. Sonra, herkes herkese entegre olduğundan, her biri kendine karşı mücadele edebilecek tek büyük bir güç haline gelir. Bu nedenle her biri amacı başarmak için büyük bir arzu oluşturur.

Birbirine entegre olmak için, herkes diğerlerinin önünde kendini iptal etmelidir. Bu, her birinin dostlarının hatalarını değil, onların erdemliğini görmesiyle başarılabilir. Fakat dostlarından biraz daha yüksek olduğunu düşünen kişi, artık onlarla birleşemez.

4) Rabaş, Putperestlere Tora Öğretme Yasağı Nedir?

Kişi eğer topluluğa (gruba) bağlı değilse, onları takdir etmezse, topluluktan ihsan etmeyi edinemez. O kadar ki; çalışmadan ama yalnız topluluğa bağlı kalarak bile onlardan etkilenebilir.

5) Baal HaSulam, Zohar'ın Tamamlanması İçin Bir Konuşma

Dolayısıyla, bilgilerimiz şöyle dedi, “Kendine bir Kabalist yap ve bir dost satın al.” Bu, kişinin kendisi için yeni bir çevre yaratabileceği anlamına gelir. Bu çevre Kabalist'e değer veren dostların sevgisi vasıtasıyla kişinin Kabalist'inin yüceliğini edinmesine yardım eder. Dostların, Kabalist'in yüceliğinden bahsetmesi onların her birine Kabalist'in hissiyatını verir. Böylece kişinin Kabalist'ine ihsanı alma ve kişiyi manevi çalışmayı O'na çalışmaya getirecek yeterli motivasyon ölçüsü haline gelir.

Bununla ilgili şöyle denilmiştir, “Maneviyat, kırk sekiz erdemle edinilir, dostlara hizmet etmekle ve dostların titizliğiyle.” Bu böyledir çünkü Kabalist'e hizmet etmenin yanında kişinin dostlarının titizliğine, dostların etkisine de ihtiyacı vardır, böylece kişiyi Kabalist'in yüceliğini edinmede etkileyebilirler. Bunun böyle olmasının nedeni yüceliği edinmenin tamamen çevreye bağlı olmasıdır ve birey bununla ilgili hiçbir şey yapamaz.

6) Rabaş, Dostlar Meclisinde Ne Aranmalıdır

“Yine de, yüceliği edinmenin iki koşulu vardır:

1- Yücelikle ilgili olarak daima çevrenin takdirini kabul et ve dinle.

2- Çevre yüce olmalıdır, şöyle yazdığı gibi: ‘Kral’ın ihtişamı insan çoğunluğundadır.’

“İlk koşulu edinmek için, her bir öğrenci tüm dostlar içinde kendini en küçük hissetmelidir. Bu aşamada, yüce olan küçükten alamayacağı, onun sözlerinden etkilenebileceği için, kişi yüceliğin değerini herkesten alabilir.

“İkinci koşulla ilgili olarak, her öğrenci her bir dostunun erdemliği övmeli ve onu neslin en yücesi gibi görmelidir. Sonrasında nitelik, nicelikten daha önemli olduğundan, bu yüce çevre onu etkiler.”

7) Rabaş, Makale 17, Dostların Önemine Dair

Bundan şu sonuç çıkar ki, kişi dost sevgisine sahipse, sevginin kuralı dostunun hatalarını değil, erdemlerini görmeyi istemektir. Dolayısıyla, eğer kişi dostunda bazı hatalar görürse, bu dostunun hatalı olduğundan değildir, ancak gören hatalıdır, yani onun dost sevgisi kusurlu olduğu için, dostunda hatalar görmektedir.

8) Rabaş, Makale 17, Dostların Önemine Dair

Dostundan öğrenmesi gerektiği için herkesin dostunu kendisinden üstün görmelidir. Ama eğer kişi dostunu kendisinden daha aşağı görüyorsa, mantık ötesi inançla hareket etmeli ve tüm dostlarını böyle kabul etmelidir. Ya da kişi kendi üstünde çalışmalı ve dostunu sevmelidir; böylece dostunda yalnız iyi şeyler görecektir çünkü “sevgi tüm günahları örter.”

9) Baal HaSulam, Şamati 99 - O Günahkâr Veya Hak'tan Yana Olan Demedi

Eğer kişinin maneviyat için hiçbir arzusu ve tutkusu yoksa, eğer maneviyat için arzusu olan insanların arasındaysa ve bu insanları seviyorsa, kendinde güçlükleri yenecek güç, istek ve arzular olmasa dahi, o da onlara hâkim olan gücü, onların arzularını ve heveslerini alır. Bu insanlara atfettiği yüceliğe ve önemliliğe göre yeni güçler alacaktır.

10) Baal HaSulam, Özgürlük

Dolayısıyla, Kabalist Yosi Kisma seçtiği iyi çevreyi bırakıp manevi çalışmanın (Işığın) olmadığı zararlı bir çevreye düşerse sadece önceden sahip olduğu mefhumların tehlikeye atılmış olmakla kalmayacağını, kaynağında sahip olduğu ve henüz harekette ortaya çıkarmadığı tüm gizli güçlerin de saklı kalacağını doğru varsayımında bulundu. Bunun sebebi, bu güçlerin onları aktive edecek doğru çevreye maruz kalmayacakları olmasıdır.

Ve yukarıda açıklığa kavuşturduğumuz gibi, kişinin kendi üzerindeki hâkimiyeti sadece çevre seçimi konusunda ölçülür ve bunun için ya ödül ya ceza alır.

11) Rabaş, Makale 21, Mantık Ötesi İle İlgili Olarak

Kişi kıskanma yoluyla kendinde olmayan ilave güçleri talep eder. İçindeki kıskançlık niteliğinin gücü onda yeni güçler yaratır. Ve bunlar vasıtasıyla, yeni nitelikler, yani

atalarından ona geçmeyen güçler edinir. Bu şekilde toplumun ona sunduğu yeni niteliklere sahip olur.

DERS 14: “Arvut ve Matan Tora”

1) Likutey Halahot, Arev

Arvut'un kökünün özü, Tora'nın edinimi yönünden gelir, İsrail'in tümü her bir diğerinden sorumlu olduğu zaman. Çünkü köklerinde İsrail'in ruhları tek ve bir diye göze alınırlar çünkü onlar birliğin kaynağından gelirler.

2) Baal HaSulam, Arvut, Kaşıklı Sorumluluk

Bilgelerimiz “ve orada, halk dağın önünde kamp kurdu,” sözünü “tek kalpte tek insan” olarak yorumlamışlardır.

Zira, “Dostunu kendin gibi sev” *Sevabı* ilgili olarak Madde 16'da gösterdiğimiz gibi, ulusun her bir kişisi kendisini kişisel-sevgiden ayırmış ve sadece dostuna fayda sağlamak istemiştir. Sonuç olarak ulusun tüm bireyleri bir araya geldiler ve tek kalp tek adam oldular zira sadece o zaman Manevi Edinimi hak ettiler.

3) Rabaş, Cilt 2, 40. Mektup

Ve kişi dostunun sevgisini hissetmeye başladığında, yenilik hoşça gider kuralı gereği haz ve neşe içinde derhal uyanmaya başlar. Dostunun sevgisi onun için yeni bir şeydir çünkü o zamana kadar kendi iyiliğini düşünen tek kişi kendisiydi. Fakat dostunun onunla ilgilendiğini keşfettiği an, bu onun içinde ölçülemez bir neşe uyandırır, insan sadece haz hissettiği yerde olmak istediğinden artık kendisiyle ilgilenmez. Ve dostuyla ilgilenerek, haz hissetmeye başladığından doğal olarak kendisini düşünmez

4) Rabaş, Cilt 1, Makale 14, Dost Sevgisi İhtiyacı

Dostlarla birleşmede özel bir güç vardır. Aralarındaki birlik sebebiyle düşünceler ve fikirler birinden birine geçtiğinden, her biri bir diğerinin gücüyle kaynaşır ve bununla gruptaki herkes tüm grubun gücüne sahip olur. Bu sebeple, her insan bireysel olsa da, tüm grubun gücüne sahiptir.

5) Baal HaSulam - Sürüyü Toplama Vakti Değil

Kişi halktan kendisini soyutlamamalıdır ve Yaratan'a memnuniyeti getirmek için dahi kendisi için talepte bulunmamalıdır ama yalnızca bütün halk için bunu yapmalıdır, bu halkın duasının gizemidir. Kişi halktan ayrılır ve özellikle kendi kişisel ruhu için talepte bulunursa, inşa edemez. Aksine, kendi ruhunun üzerinde bir hasara sebep olur, yazılmış olduğu üzere, "Gururlu Olanların Hepsi", nitekim halktan uzaklaşmak ancak bir gurur kisvesi içindeyken olur. Ona yazıklar olsun, çünkü kendi ruhu üzerinde hasara sebep oluyor. Çalışma esnasında, kişi yalnız başına dua ettiğinde dahi, arzusu dışında halktan ayrılır ve ruhuna zarar verir ve İsrail Topluluğu içerisinde bireysel talepler sayesinde herhangi bir birey için uyanış hiç gerçekleşmemiştir. Çünkü onlar kendilerini ayrı hissetmemişlerdir ve ayrılmayarak bu Mısır'dan çıkma arzusuna ilişkin güçleri onlar için müthiş bir destek olmuştur.

Bu nedenle, her birinin kendine has gücünü toparlayarak bir İsrail bütününe yönelerek, dualarda Yaradan'a her bir yakarıta ve çalışmada kişi kendisini İsrail bütününe köküne dâhil etmelidir.

6) Likutey Halahot, Hoşen Mişpat Arev

Arzu bakımından; sevgi ve birleşmenin özünde, her biri dostundan hoşnut olduğu zaman aralarında hiçbir farklılık kalmaz ve onlar tek bir arzuda birleşirler ve böylece yukarısının arzusu ile bir olurlar ki bu birlik olmanın amacıdır.

7) Noam Elimeleh - Likutey Şoşana

Kişi her zaman dostu için dua etmelidir çünkü (dua) kendisi için bunu yapması çok etkili olmaz, nitekim "kişi kendi başına hapisten kendisini kurtaramaz", fakat dostu için bu yardım çabucak gelir. Ve böylece, her biri dostu için dua etmeli, bu şekilde biri diğerine yardım ettiği zaman, her ikisine de yardım edilir. İşte bu yüzden şöyle denirdi, "İsrail Arevim (sorumlu) biri diğeri için. "Arevim", hoş (tatlı) kelimesinden gelir, "sesiniz hoş"ta olduğu gibi, çünkü her biri diğeri için ettiği dualar sayesinde birbirlerini tatlandırır ve bu nedenle onlara yardım edilmiş olur. Ve duada temel olan şey, düşüncedir, çünkü düşüncede kişinin duası kolayca kabul edilir.

8) Baal HaSulam, Matan Tora (Maneviyatın Edinimi), Madde 16

Çünkü, altı yüz bin adam kendi ihtiyaçları için uğraşmayı bırakır ve dostlarının hiçbir eksiği olmaması dışında bir şeye endişelenmezse, dahası bunu büyük bir sevgi, tüm kalp ve ruhları ile yaparlarsa, yani “Dostunu kendin gibi sev” sevabının gerçek anlamıyla, o zaman hiç şüphesiz o ulusun hiçbir üyesi kendi iyiliğini düşünmek zorunda kalmayacaktır.

Bundan dolayı, kendisinin hayatta kalmasını güvence altına almaktan tamamen özgürleşmiş olur ve kolaylıkla Madde 3 ve 4’de verilen koşulları sağlayarak “Dostunu kendin gibi sev” sevabını yerine getirebilir. Sonuçta yanında altı yüz bin kişi hiçbir ihtiyacının eksik kalmaması için yanında yer alırken kişi neden kendi varlığını sürdürebilmek üzerine endişelensin ki.

Dolayısıyla, ulusun tüm üyeleri hemfikir olur olmaz Işık ve manevi ilim onlara anında verildi, çünkü artık onu yerine getirebilirlerdi.

9) Baal HaSulam – Arvut, Madde 17-18

Sonuç olarak, tüm halk birbirinden sorumludur, hem olumlu hem de olumsuz yönden. Olumlu taraftan, eğer her biri *Bağı* dostunun ihtiyaçlarıyla ilgilenip karşılayana dek korursa Manevi Çalışma ve Islahı tam anlamıyla yerine getirebilirler, yani Yaradan’a mutluluk getirebilirler (Madde 13). Olumsuz taraftan da, eğer ulusun bir kısmı *Bağı* korumak istemezse ve kişisel-sevgiden zevk almayı seçerse ulusun geri kalan kısmının da içinden hiç çıkamayacakları bataklık ve alçak seviyede kalmalarına neden olurlar.

18. Bu nedenle, *Bağ* birinin delik açtığı kayıktaki iki kişi olarak tanımlar. Arkadaşı sorar, “Neden delik açıyorsun?”, diğeri yanıt verir “Sana ne, ben kendi altıma delik açıyorum senin altına değil.” Ve öteki şöyle yanıtlar, “Aptal! İkimiz birlikte boğulacağız!”.

Bundan kişisel-sevgiye düşen isyankârların bu davranışları ile manevi prensipleri yerine getirenlerin etrafında, Yaradan’la bütünleşmeye basamak olan Manevi İlim ve Kuralı “Dostunu kendin gibi sev” ölçüsünde yerine getirmeye başlamalarını bile engelleyecek, demirden bir duvar inşa ettiklerini öğreniyoruz. Ve atasözünün kelimeleri ne kadar da doğru, “Aptal! İkimiz birlikte boğulacağız!”

10) Rabaş, Cilt 2, 5. Mektup

Savaşta olduğunuzu hissettiğinizde, her biriniz dostunun yardımına muhtaç olduğunuzu ve o olmadan kendi gücünün zayıflayacağını bilecek ve anlayacak. Sonra, hayatlarınızı kurtarmak zorunda olduğunuzu anladığınızda, her biriniz koruması gereken bir bedene sahip olduğunuzu unutacak ve düşmanı nasıl yeneceğiniz düşüncesiyle birbirinize bağlanacaksınız. Dolayısıyla, acele et, gerçek yolunu gösterecek ve sen başaracaksın.

11) Rabaş - Tüm İsrail'in Bir Sonraki Dünyada Bir Parçası Bulunur

İbrahim ve Abimeleh hakkında şöyle yazılmıştır, "Ve onların her ikisi de bir anlaşma yaptı". Baal HaSulam şöyle sordu: Her iki adam da birbirini sevmenin onlar için yararlı olduğunu biliyorlarsa eğer, niçin bir anlaşma yapmalılar? Bunu yapmak, sanki bir kontrat imzalıyorlarmış gibi yapmak, onlara niçin yardımcı olur? Ve bizler bundan neyi öğrenebiliriz? Ve o cevap verdi: Bu yararlıdır çünkü bir anlaşma yaparak, onlar aralarında uyuşmazlığın çıkabileceği bir zamanın gelebileceğini idrak ederler. Bu sebeple, onlar şimdi anlaşma yaparlar, nitekim şu anda olduğu gibi, onların arasında sevginin mevcut olduğundaki gibi, bu anlaşma gözlemlenmeli, daha sonraki zamanlarda bir bölünmeye sebep olacak durumların ortaya çıkabilme olasılığına rağmen, yine de, aralarında yapmış oldukları anlaşma esası sonsuza dek sürer. Bu nedenle bizler buna ilişkin bir teminat vermeliyiz, şayet böyle durumlar ortaya çıksa ve aralarında uyuşmazlık oluşsa dahi, onlardan her birinin mantık ötesine (koşulsuzluk) yükselmesi ve koşula odaklanmaması (mantık ötesi hareket etmesi), bunun yerine koşulsuzluk üzerinde yürümesine dair söz vermesi gerekir. Anlaşmanın hükümlerini tutabilmek adına ve aralarında oluşabilecek ayrılıktan ancak bu şekilde sıyrılabilirler.

DERS 15: Yükselmek Uğruna İnmek

1) Zohar, Tetsaveh, Madde 86

Dahası, Tora'nın sözleri yalnız orada yerleşir, çünkü şu karanlıktan çıkıp gelen dışında ışık yoktur. Çünkü bu taraf teslim olduğu zaman, Yaradan yükselir ve zaferi büyür. Ayrıca, Yaradan'ın çalışması yalnız karanlıktan dolayıdır, kötünün içinde olandan başka iyi yoktur. Her şeyin mükemmelliğinde iyi ve kötü beraber olduğu için ve kötü iyiyi terk ettiği için. Ve kötülükten çıkan dışında iyilik yoktur. Ve bu iyilikte, Yaradan'ın zaferi artar ve bu işin tamamıdır.

2) Rabaş, Makale 34, Çalışmada Gündüz ve Gece Ne Demektir?

Eğer yorgun değilse kişi dinlenmekten keyif alamaz. Bu nedenle de kişi inişler ve çıkışlar sürecinden geçmek zorundadır. Ancak kişi inişlerden etkilenmemeli, aksine savaştan kaçmamaya gayret etmelidir. Bu nedenle çalışma sırasında bunların iki ayrı şey olduğunu bilmelidir ancak çalışmanın sonunda kişi aydınlık ve karanlığın kişiyi amaca ulaştıran iki bacak gibi olduğunu görür.

3) Baal HaSulam, Şamati 172- Engeller ve Gecikmeler Konusu

Önümüze çıkan tüm engeller ve gecikmeler bir nevi yakınlaştırmadır – Yaradan bizleri yakınlaştırmak ister. Tüm bu engeller sadece bizleri yakınlaştırır, zira bunlar olmasaydı Yaradan'a yaklaşma imkanımız hiç olmazdı. Bunun nedeni bizlerin maddeden yaratılmış olması ve Yaradan'ın ise en yüce olması. Sadece kişi yakınlaşmaya başladığı zaman aramızdaki mesafeyi hissetmeye başlar. Dolayısıyla kişinin aştığı her engel yolu kişiye yakınlaştırır.

(Bunun nedeni kişinin uzaklaşan bir çizgide ilerlemeye alışmasıdır. Dolayısıyla kişi ne zaman kendisini uzak hissederse, süreçte hiç bir değişim etkisi yapmaz, zira baştan biliyor ki uzaklaşan bir çizgide ilerliyor. Bunun böyle olmasının sebebi gerçeğin bu olduğundandır: bizler ile Yaradan arasındaki mesafeyi tarif edecek kelimeler yoktur. Bu yüzden, her zaman kişi mesafeyi düşündüğünden daha uzak hisseder, ancak bu kişi için tartışma konusu olmaz.

4) Baal HaSulam, 25. Mektup

Düşme yükselme amacıyla olursa, düşüş değil, yükseliş olarak kabul edilir. Gerçekte düşüşün kendisi duanın harfleri bereketle dolu olduğu için yükseliştir, kısa bir duada harflerin eksikliği nedeniyle bereket az olur.

5) Rabaş, Cilt 1, Lişma'dan Lo Lişma'ya

Kişinin edindiği düşüş kendi iyiliği içindir, yani o cennetten özel muamele görmüştür; bu nedenle burada biraz bütünleşmiş olduğunu düşündüğü durumdan aşağıya indirilmiştir. Tüm hayatı boyunca mevcut durumunda kalmayı kabullendiği açıktır. Ama şimdi maneviyattan çok uzak olduğunu görür ve çalışmak için hiç gücü yoktur. Bu durumda, kişi ancak Yaradan ona yardım ederse güç bulabilir. Buradan çıkan şudur ki bu düşüş kişinin yükselmesine imkân verir çünkü “Kli olmadan ışık da olmaz.”

6) Rabaş, Makale 15, Çalışmada “O'nun Benim İçin Bir Mucize Yaptığı Yer,” Kutsaması Nedir?

Kişi yükseliş sırasında düşüş sırasında ne hissettiğini gözlemler, kişi “aydınlığın karanlığa olan üstünlüğünü” fark eder. Böylece keyif aldığı ve Yaradan'a şükran duyduğu yeni kaplar edinir. Ve kişi “O'nun benim için bir mucize yaptığı yeri” kutsar, yani kişi şimdi yükseliştedir. Çünkü iniş olmasa yükseliş de mümkün değildir.

7) Baal HaSulam, 5. Mektup

Gerçekten seviniyorum, ancak gizli olan bozukluk ümitsiz bir durum ve onun yüzeye çıkması büyük bir kurtuluş olduğundan, henüz ortaya çıkmamış ama çıkması gereken bozukluklardan dolayı da üzüntü duyuyorum. Kural şudur ki, kişi sahip olmadığı bir şeyi veremez. Ve eğer şimdi ortaya çıkıyorsa, hiç şüphe yoktur ki gizli olanla değil onunla başlamamız için oradadır. Bu yüzden deliklerinden çıktıkları zaman mutlu oluyorum çünkü gözlerini onlara dikersen hepsi bir kemik yığımına dönüşür.

8) Baal HaSulam, Şamati 8- Keduşa'nın (Tanrısallığın) Gölgesi ile Sitra Ahra'nın Gölgesi Arasındaki Fark Nedir?

“Onun gölgesi altında mutlulukla oturdum ve meyvesi damağımda tatlıydı” denir. Başka bir deyişle, kişi başına gelen tüm sıkıntı ve gizliliklerin kendisine Yaratan'ın mantık ötesinde çalışmasını sağlamak için gönderdiğini hisseder.

Kişi bunu Yaratan'ın yaptığını söyleyecek gücü bulduğunda, yani Yaratan'ın kendi iyiliği için gönderdiğini ve böylelikle kişinin kendi için değil ama çalışmaya ihsan edebilmek için gelmesini sağladığını görünce, kişi bilince ulaşır. Başka bir deyişle, kişi çalışmasının Yaratan'a mutluluk verdiğine inanır ve bu tümüyle mantığının üstünde bir koşuldur.

9) Baal HaSulam, Şamati 19- “Manevi Çalışmada Yaradan Bedenlerden Nefret eder” Ne Demektir ?

Kişi, ihsan etme arzusunu edinmek ve alma arzusunun üstesinden gelmek için, özellikle çok güçlü bir arzuya sahip olmaya çalışmalıdır. Güçlü bir arzu demek, duraklamalar ve durdurulmalar arasında, yani her üstesinden gelmeler arasındaki durmalarla artıp büyümesiyle ölçülen, güçlü bir arzu demektir.

Bazen kişi tam ortada bir durma alır, yani bir düşüş. Bu düşüş bir dakika, bir saat veya bir ay olabilir. Daha sonra kişi alma arzusunun üstesinden gelme çalışmasına tekrar devam eder ve bu girişimler ihsan etme arzusunu kazanmak içindir. Güçlü bir arzu demek, aranın, kişinin fazla zamanını almaması demektir. Ve kişi aniden tekrar çalışmaya uyandırılır.

10) Rabaş, Cilt 2, 77. Mektup

Bu nedenle birkaç kuruş bir araya geldiğinde büyük miktarlar oluşturduğundan, düşüşten etkilenmemeliyiz. Bu bizim öğrendiğimiz “maneviyatta hiç eksiklik yoktur,”dan ziyade, ilerlememize yer açılması için geçici bir ayrılıştır. Bu böyledir, çünkü kutsallık için çabaladığımız her an kutsallık alanına gireriz ve kişi sadece kutsallığın fazla kıvılcımından çıkmak için düşer

11) Rabaş, Cilt 2, Makale 6, Çalışmada Mantık Ötesi Nedir?

Kişi günahattan kurtulduğu zaman, tüm iniş çıkışların Yaradan tarafından düzlendiğini anlayışını edinir. İnişler bile Yaradan'dan gelir, Yaradan onlara neden olur. Hepsi Yaradan tarafından yapılır.

12) Baal HaSulam, 8. Mektup

Derler ki bu dünyada olan her şeyin yüce bir amacı vardır ve buna “bir damla birleşme” denir. O çamur evlerin sakinleri tüm bu kötülüklerin toplamından, onlardan alınmış O'nun kibrinden geçtiklerinde, Yaratılışın doğası gereği sıkıca mühürlenmiş kalplerinin duvarlarında bir delik açılır ve bu damlanın kalplerine yerleşmesi için uygun hale gelirler. Sonra damgalanan bir şey gibi alt-üst olur ve açıkça bunun tersini, bütünlüğü tam olarak bu

ölümcül kötülüklerin içinde algıladıklarını anlarlar. Oraya, sadece oraya Yaradan'ın kendisi tutunur ve orada O, onlara birleşme damlasını akıtır.

ABD Kongresi “Hepimiz Biriz”, 4-7 Mayıs 2017

DERS 16: “Niyet”

1) Baal HaSulam, 17. Mektup

Bedene girdiğinde ruhun amacı, bedenle kıyafetliyken köküne geri dönmeyi başarmak ve O'na tutunmaktır, tıpkı şöyle yazdığı gibi “Yaradan'ı sevmek için O'nun bütün yollarını yürümen, emirlerini yerine getirmen ve O'na tutunman gerekir.” Görüyorsun ki konu “O'na tutunmak” ta bitiyor, yani bedenle kılıflanmadan önceki gibi.

2) Baal HaSulam, 17. Mektup

Gerçeğin yolunda yürümeye başlayan kişi bir saç teli inceliğinde bile olsa, sağa ya da sola sapmamak için çok dikkatli olmalıdır. Bu böyledir çünkü sonrasında düz gitmeye devam etse bile, eğer başlangıçtaki sapma bir saç teli kadarsa, şu açıktır ki gerçek çizgiden çıkmış olduğu için kralın sarayına artık ulaşamaz.

3) Rabaş, “Onun Kalbini Kim Katılaştırdı”

Yaradan'a ihsan etme yolunda yürümek isteyen kişiye “Yaşar-El” (İsrail) denir, zira bu kişinin tüm eylemleri doğrudan Yaradan'a yönelmiştir, başka bir amaca değil.

4) Baal HaSulam, 17. Mektup

Burada üç unsur söz konusudur: 1) İsrail, kendini köküne geri dönmeye zorlayan kişi; 2) Yaradan, kişinin özlem duyduğu kök; 3) Tora'nın 613 yolu, onun vasıtasıyla kişinin ruhunu ve bedenini arındırması. Bu şifadır, şöyle yazdığı gibi, “Kötü eğilimi ve şifası için Tora'yı, Ben yarattım.”

5) Baal HaSulam, Şamati Manevi Çalışmada Kişinin Kendisini Yaradan'a Karşı İlga Ederken Hissettiği Ağırlığın Nedeni Nedir

Kişinin çalışmasının özü, yalnızca Yaradan'ın varlığını hissetmeye erişmektir, yani Yaradan'ın varlığını ve Yaradan'ın tüm dünyayı doldurduğu hissetmektir. Kişi tüm gayretini bu çalışmaya adanmalıdır.

Kişi Yaradan hissiyatını ve inancını edinmekten başka bir şeye ihtiyacı olduğu gibi bir yanılığa kapılmamalıdır.

6) Rabaş, Çalışmada “Kem Gözün Ekmeği” Ne Demektir

Tüm çalışmamız, sürgünden yani “kendi için almaktan,” geri dönmektir ki böylece ihsan ederek Yaradan’ı memnun etmek için çalışabilelim. Yani Yaradan’a hizmet ettiğimizi ve Yaradan’ın yüceliğinden kaynaklanan sevgiyi hissetmek isteriz. Aldığımız tüm keyfin Yaradan’ın hizmetinde olmaktan gelmesini isteriz, tek ödülümüzün bu olmasını isteriz. Bu hizmetin kendisinin ödül olduğunu hissetmek ve Yaradan’a hizmet etmekten daha büyük bir ödül olmadığını hissetmek isteriz..

7) Baal HaSulam, Şamati 5 Lişma Yukarıdan Gelen Bir Uyanıştır ve Neden Aşağıdan Bir Uyanışa İhtiyaç Vardır?

Çalışmamızın başlangıcında hiç keyif yoktur, yalnız zorla yapılan iş vardır. Ancak kişi ihsan etmek için çalışmaya alıştıktan sonra ve kendi keyif alıyor mu almıyor mu diye bakmaz, aksine Yaradan’ı memnun etmek için çalıştığına inanır, Yaradan’ı memnun etmekten sevinç ve mutluluk duyar. Çünkü zorla çalışma sırasında gösterdiği çaba onu dürüstçe Yaradan’a memnuniyet getirebilmeye yetkin yapar. Ve böylece anlarız ki kişinin aldığı keyif Yaradan ile ilgilidir, yani özellikle Yaradan için olandır.

8) Rabaş, Gerçeğin Yolu

Yaradan’ı memnun etmek isteyen kişi Yaradan’ı dua eder, ona Yaradan’a ihsan edebilme yeteneği versin diye.

9) Rabaş, Dost Sevgine Dair

Toplumun dost sevgisi temeli üzerine inşa edilmiş olduğunu hatırlamalıyız ve böylece her bir üye gruptan dost sevgisi alacak ve kendi doğasından (alma arzusundan) nefret edecektir. Ve dostunun kendini sıfırlamakta ve başkalarını sevmekte zorluk çektiğini görecektir ve bu dostlarının niyetinde bütünleşmesine neden olacaktır.

10) Baal HaSulam, Makale 3, Manevi Edinimin Maddesi

Üst ışığı edinmeyi Yaradan’ın yolunu izleyip O’na hizmet ederek hakkederiz, ödül kazanmak için değil O’nu memnun etmek için O’nu ifşa etmek ve O’nunla bir olmak için.

DERS 17: “Dostlardan Başkası Yok”

1) Rabaş, Çalışmada Tora'nın “Orta Çizgi” Deddiği Şey Nedir

Ari'nin şu sözlerini açıklayabiliriz, “Işığı örten Se'arot (saçlar) meselesinden dolayı, onlar değersiz oldukları sürece ışıktan haz alırlar.” İnanmalıyız ki, Yaradan bize bir arzu ve iyi eylemler yapma özlemi verdi. Kişi değersiz olduğu sürece Yaradan'ın onu iyi şeyler yapmaya zorladığını hissedemez. Yaradan'ın, Kendini kıyafetlerle saklamasının sebebi budur ve bu kıyafetin adı Lo Lişma'dır. Diğer bir deyişle, bazen Yaradan Kendini dostların kıyafetinde saklar.

2) Rabaş, Makale 13, “Firavun'a Doğru Gel”

Bilmeliyiz ki dost sevgisi bize Kral'ın onurunu lekelemekten nasıl kurtulacağımızı öğrenmemiz için verildi. Diğer bir deyişle, eğer kişinin Kral'a memnuniyet vermek dışında başka hiçbir arzusu yoksa “Keduşa'yı (kutsallığı) dışarıda olanlara aktarmak” denilen Kral'ın onurunu mutlaka lekeleyecektir. Bu nedenle, dost sevgisi çalışmasının önemini küçümsememeliyiz, çünkü bu sayede kişi kendini sevme koşulundan nasıl çıkarak başkalarını sevme yoluna gireceğini öğrenecektir. Ve kişi dost sevgisi çalışmasını tamamladığı zaman, Yaradan sevgisiyle ödüllendirilebilecektir.

3) Rabaş, Cilt 3, Makale 124, Bana Hizmet Etmek

Eğer kişi dostunda gördüğü hatanın gerçekte kendi hatası olduğuna inanırsa ıslah edecek bir şeyi olur. Böylece tüm dünya ona hatalarını göstererek hizmet eder ve kişi böylece neyi düzeltmesi gerektiğini aramak zorunda kalmaz aksine ona kendi hatalarını göstermekle onlar kişiye büyük bir iyilik yapmış olurlar.

4) Rabaş, Toplumun Amacı -2

İnsanın yaratılma amacının gerçekleşmesini engelleyen “kötü eğilim” dediğimiz alma arzusunu iptal etmek için beraberce çalışıp büyük bir güç oluşturacak bir topluluğa ihtiyaç duyarız.

Bu nedenle, grup bu amacı başarmaları gerektiğine oy birliğiyle hemfikir olan bireylerden oluşmalıdır. Sonra, herkes herkese entegre olduğundan, her biri kendine karşı mücadele edebilecek tek büyük bir güç haline gelir. Bu nedenle her biri amacı başarmak için büyük bir arzu oluşturur.

Birbirine entegre olmak için, herkes diğerlerinin önünde kendini iptal etmelidir. Bu, her birinin dostlarının hatalarını değil, onların erdemliğini görmesiyle başarılabilir. Fakat dostlarından biraz daha yüksek olduğunu düşünen kişi, artık onlarla birleşemez.

5) Baal HaSulam, Zohar'ın Tamamlanması İçin Bir Konuşma

Dolayısıyla, bilgilerimiz şöyle dedi, “Kendine bir Kabalist yap ve bir dost satın al.” Bu, kişinin kendisi için yeni bir çevre yaratabileceği anlamına gelir. Bu çevre Kabalist'e değer veren dostların sevgisi vasıtasıyla kişinin Kabalist'inin yüceliğini edinmesine yardım eder. Dostların, Kabalist'in yüceliğinden bahsetmesi onların her birine Kabalist'in hissiyatını verir. Böylece kişinin Kabalist'ine ihsanı alma ve kişiyi manevi çalışmayı O'na çalışmaya getirecek yeterli motivasyon ölçüsü haline gelir.

6) Rabaş, Mantık Ötesi İle İlgili Olarak

Söylendiği gibi, Yaradan'la Dvekut içinde olmak için yeterli olacak yeni nitelikler, dostların bağıyla elde edilir. Tüm bunlar kişi dostlarının erdemliğini gördüğünde söylenebilir. Aynı zamanda onların eylemlerinden öğrenmesi gerektiğini de söylemek doğru olacaktır. Fakat kişi kendinin onlardan daha nitelikli olduğunu görürse, dostlarından alacağı bir şey yoktur.

Bu sebeple derler ki, kötü eğilim gelip ona dostlarının bayağılığını gösterdiğinde, bu mantık ötesinde olmalıdır. Fakat mantık dahilinde, dostlarının ondan daha yüksek derecede olduğunu görürse bu kesinlikle daha iyidir. Bununla Kabalist Elimeleh'in bizim için yazdığı duayı anlayabiliriz, “Bırak kalbimiz dostların yanlışlarını değil, erdemliğini görsün.”

7) Rabaş, Mantık Ötesi İle İlgili Olarak

Bunu ancak toplumla bağ kurarak ve dostlarının ondan daha iyi niteliklere sahip olduğunu görüp, onları kıskanarak edinir. Bu durum sahip olmadığı ve kıskandığı yeni nitelikler edinmesi için onu motive eder.

Dolayısıyla, topluma imrenerek ve ondan daha yüksek derecede olduklarını görerek yeni nitelikler edinir. Toplum vasıtasıyla yeni güçler edindiğinden, şimdi bir topluluğa sahip değilken ki durumundan daha yüce olur.

8) Baal HaSulam, Şamati 99- O Günahkâr Veya Hak'tan Yana Olan Demedi

Eğer kişinin maneviyat için hiçbir arzusu ve tutkusu yoksa, eğer maneviyat için arzusu olan insanların arasındaysa ve bu insanları seviyorsa, kendinde güçlükleri yenecek güç, istek ve arzular olmasa dahi, o da onlara hâkim olan gücü, onların arzularını ve heveslerini alır. Bu insanlara atfettiği yüceliğe ve önemliliğe göre yeni güçler alacaktır.

9) Rabaş - Toplantının Gündemi 2

“İnsanların çokluğundadır Kral'ın ihtişamı,” bu yazılına göre kolektifin sayısı fazla olunca, gücü daha etkilidir. Diğer bir deyişle, onlar Yaradan'ın önemine ve yüceliğine dair daha güçlü bir ortam oluştururlar. O anda, her kişinin bedeni hisseder ki kişi kutsallık için yapmayı dilediği her şeyi, yani Yaradan'a ihsan etmeyi, büyük bir kısmet olarak görmektedir, Kral'a

hizmet etmekle ödüllendirilmiş insanlar arasında olmakla ona ayrıcalık tanınmıştır. O anda, kişinin yaptığı her küçük şey onu neşe ve zevkle doldurur. Şimdi Kral'a hizmet edecek bir şeyleri vardır.

10) Baal HaSulam, Matan Tora, Madde 15

Maneviyatın özü “Dostunu kendin gibi sev”dir ve geriye kalan 612 emir sadece bu sözün yorumlanmasıdır. İnsan ve Yaradan arasındaki sevaplar bile bu sevabın bir niteliği olarak görülür. Bilgelerimizin de dediği gibi bu manevi ilim ve emirlerden ortaya çıkan nihai amaçtır, “Manevi İlim ve sevaplar sadece Yaradan'a kendisini yönlendirenler için verilmiştir”. Bu, kişinin “başkalarını sevme” olarak tanımlanan ikinci bir doğayı edinene kadar bedeninin arınmasıdır, yani manevi çalışmanın nihai amacı olan ve ardından kişinin anında Yaradan'la bütünlük edindiği, o tek “Dostunu kendin gibi sev” sevabıdır.

Ancak kişi bunun neden şu sözlerle tanımlanmadığına şaşırılmamalı: “Ve Hükümdarı Yaradan'ın gibi seveceksin, tüm kalbinle ve tüm ruhunla ve tüm yüceliğinle”. Bunun sebebi gerçekten de hâlâ Yaradılışın doğası içinde olan kişiye tüm saygıyla söylemek gerekirse, Yaradan sevgisi ile dost sevgisi arasında bir fark yoktur.

Çünkü, kişinin içinde olmayan şey ona gerçek gelmez. Bu nedenle manevi değişime gelen kişi Hilal Hanasi'ye maneviyatın arzulanan sonucunu sormuştur ki uzun yol gitmeden amacı yakın olsun, “Bana maneviyatın tamamını tek ayak üstünde dururken öğret”, böylece Hanasi bunu dostunu sevmek olarak tanımlamıştır çünkü amaç daha yakındır ve daha hızlı ifşa olur (Madde 14), zira bu (dostunu sevmek) hata götürmez ve emek isteyen bir iştir.

11) Rabaş, Cilt 2, 8. Mektup

Ve bir kez bu giysiyi talep ettiğimde sevginin kıvılcımları içimde ışıdamaya başlar. Kalbim dostlarla birleşmeye özlem duyar ve bana öyle gelir ki, gözlerim dostlarımı görüyor, kulaklarım onların sesini duyuyor, ağızım sevgi ve neşe içinde onlarla konuşuyor, eller kavuşuyor, ayaklar daireler çiziyor ve dünyasal sınırlarımın ötesine geçiyorum. Dostlarım ve benim aramdaki geniş uzaklığı unutuyorum ve aramızda birkaç mil toprak uzanmıyor artık.

Bu tıpkı dostlarımın kalbimin tam içinde durup, neler olduğunu görmeleri gibi ve ben dostlarıma karşı yaptığım küçük eylemlerden dolayı utanıyorum. Sonra dünyasal kaplardan çıkıyorum ve bana öyle geliyor ki dostlarım ve benim haricimde dünyada başka bir gerçeklik yok. Bundan sonra, “ben” iptal oluyor ve onlarla kaynaşıyorum ta ki dostlarımın haricinde dünyada hiçbir gerçekliğin olmadığını hissedene kadar.

DERS 18: “Onlunun Merkezi”

1) Rabaş, Topluluk On Kişiden Az Olmaz

Yazıldığı gibi; “Her onluda kutsallık barınır,” yani Yaradan orada ifşa olur.

Malhut’a “onuncu” denir, yukarının bolluğunu edinen onuncu Sefira. Ona “alma arzusu” denir ve tüm yaratıklar ondan uzanır. Bu nedenle, her şey yalnız onlunun içinde mevcuttur, şu kurala göre; “On Sefirot’u olmayan ışık yoktur.” Bu nedenle, onlu topluluğa grup denir.

2) Rabaş, Kalpteki Nokta

“Bana bir tapınak yapacaklar ve ben orada barınacağım,” diye yazılmıştır. Bu kalpteki noktaya işaret eder, bu orada Yaradan’ın ışığının barınacağı yerdir. Bu nedenle kişi bu yeri inşa etmeye girişmelidir ki böylece yukarının - verenden alana iletilen - bolluğu oraya girebilsin. Ancak kurala göre, veren ile alan arasında form eşitliği olmalıdır. Alan da veren gibi ihsan etme niyetinde olmalıdır. Buna “yapma,” denir, yazıldığı üzere, “bana bir tapınak yapacaklar,” ve bu “yapma” ışığa değil ama Kli’ye işaret eder. Çünkü ışık Yaradan’a aittir, yalnız eylem yaratılana aittir.

3) Holy Şala, Harfler Geçiti Yorumu

Dost sevgisi Yaradan sevgisi ile bütünleşir, Yaradan’ın nuru için dost sevgisi zorunludur.

4) Rabaş, “Dostunu Kendin Gibi Sev” Hakkında Yapılan Açıklamaya Dair

Eğer herkes kendini sıfırlar ve dostu ile bütünleşirse, onlar tek bir bütün haline gelirler ve orada tüm küçük parçanın dost sevgisi ile tüm parçalarda mevcut kolektif bir güçle birleşmek isterler. Ve kişi büyük bir güce sahip olduğunda başkalarını sevmeyi fiiliyata geçirebilir. Ve böylece Tanrı sevgisine erişebilir.

5) Rabaş, Mantık Ötesi İle İlgili Olarak

Atalarımızın şöyle söylemesinin anlamı budur, “Karşılıklı kıskançlık, ilmi yükseltir.” Diğer bir deyişle, tüm dostlar hem düşüncede hem de eylemde topluma göre en yüce derecede olduklarından, diğerlerinin derecelerini bedenlerinin üzerine yükseltmek istemesi doğaldır.

6) Enkarnasyon Kapısı, Giriş, Madde 38

Eğitmenim beni ve onunla birlikte grupta olan tüm dostları uyardı ki; sabah duası öncesinde bizler olumlu emirleri "dostunu kendin gibi sev"i İsrail’in bütününü kendi ruhunuzmuş gibi sevmek niyetiyle kendi üzerimizde kabul etmeliyiz. Ve nitekim onun duası birlikte yüksелеcek, bütün İsrail’in duası ile birlikte ve yukarıda ıslahı kazanacaktır. Ve aramızdaki

dost sevgisine ilişkin, her birinin ve herkesin kendisini dâhil etmesi ve sanki dostunun içindeki uzuvmuş gibi hissetmesi gerekir. Ve eğitimcim bu konu üzerinde beni fazlaca uyardı.

7) Zohar, Naso, Madde 106

Çalışmaya gelen ilk onun içinde olan adama ne mutlu çünkü onlarla, on kişiden az olmadığı zaman topluluk tamam olur. Kutsallık tarafından ilk kutsanacak olanlar onlardır. Ancak bir defada on olmalı, birer birer değil yoksa organların bütünlüğü sağlanamaz, çünkü onlunun tamamı, içinde Kutsallığın oturduğu tek bir bedenin organlarıdır; Yaradan adamı bir kerede yarattı ve organlarını da aynı anda yaptı.

8) Baal HaSulam, 13. Merktup

Bilmelisin ki, gruptaki herkesin içinde kutsallığın pek çok kıvılcımı var. Tüm kutsallık kıvılcıklarını kardeşler olarak sevgi ve dostlukla bir yere topladığınızda, bir süre için kesinlikle yaşamın ışığından kutsallığın çok yüksek bir seviyesini edirsiniz, ben bundan tüm dostlara mektuplarımda bahsetmişim.

9) Rabaş, Cilt 2, 40. Mektup

En güçlü olanların bile kalplerinin yıpranması pahasına, her ikisi de kalbinin duvarlarından sıcaklık yayar ve bu sıcaklık bir sevgi giysisi oluşturana kadar sevginin kıvılcıklarını ateşler. Sonra, her ikisi bir battaniye ile örtülmüş olur, yani tek sevgi her ikisini de örter ve sarar, tıpkı Dvekut'un (birleşme) ikiyi bir olarak birleştirmesi gibi.

10) Baal HaSulam, Karşılıklı Sorululuk, Arvut, Madde 23

Onlar bu önsözlerden dolayı yeterlik kazandılar. Ve bu nedenden dolayı yazılar onlardan tekil olarak bahseder, bilgilerimiz “ve orada, halk dağın önünde kamp kurdu,” sözünü “tek kalpte tek insan” olarak yorumlamışlardır.

Zira, “Dostunu kendin gibi sev” *Sevabı* ilgili olarak Madde 16'da gösterdiğimiz gibi, ulusun her bir kişisi kendisini kişisel-sevgiden ayırmış ve sadece dostuna fayda sağlamak istemiştir. Sonuç olarak ulusun tüm bireyleri bir araya geldiler ve tek kalp tek adam oldular zira sadece o zaman Manevi Edinimi hak ettiler.

11) Rabaş, Cilt 2, 42. Mektup

Atalarımızın “Yüzleri birbirine benzemediğinden, düşünceleri de birbirine benzemez,” demesi üzerine, tek kalp, tek adam nasıl olur anlamak zorundayız..

Cevap: Eğer her biri yalnızca kendisiyle ilgili dersek, birbirlerine benzemedikleri için tek adam olmaları mümkün değildir. Ancak, kendilerini iptal eder ve yalnızca Yaradan adına

endiŖe duyarlarsa, bireysellikleri iptal olduđundan ve tek bir otorite altına girdiklerinden, bireysel dűŖünceleri olmaz.

DERS 19: “Dua”

1) Baal HaSulam, TES, 8. Bölüm, İçsel Işık, Madde 88

Tüm dualarımız ve Mitzvot uygulamalarımız Adam HaRişon’un ruhundan Klipot’a düşen tüm ruhları toplamak ve onları Bilgi Ağacı günahından önceki köklerine geri dönene kadar yükseltmektir.

2) Rabaş, Cilt 3, Makale 36, “Duayı Duymak”

Edeceğimiz tek bir dua var, kutsallığı tozdan kaldırmak ve böylece kurtuluş gelecek.

3) Rabaş, Cilt 1, Makale 24, “Duada Üç Kere”

Dua kalpte yapılan çalışmadır. Çünkü kalp alma arzusudur, bu tersine, yalnız ihsan etmeye çevrilmelidir. Bu nedenle bunu tersine çevirmek için kişinin çok büyük bir işi vardır zira bu doğaya karşıdır. Bu yüzden kişinin Yaradan’a dua etmesi gereklidir; kendi doğasından çıkmak ve yukarısının doğasına girebilmek için.

4) Likutey Halahot, Sinagogun Kuralları, 1

Ruhların ilerlemelerinin koşulu, tüm ruhların bir olarak birleşmesidir, zira bu Kutsallığa yükselmenin yolu budur, çünkü Kutsallık birdir. Bu nedenle ruhun koşulu olan dua tamamen ruhlar arasındaki birliğe dayanır.

5) Baal HaSulam, Sürüyü Toplama Vakti Değil

Kişi halktan kendisini soyutlamamalıdır ve Yaratan'a memnuniyeti getirmek için dahi kendisi için talepte bulunmamalıdır ama yalnızca bütün halk için bunu yapmalıdır, bu halkın duasının gizemidir. Kişi halktan ayrılır ve özellikle kendi kişisel ruhu için talepte bulunursa, inşa edemez. Aksine, kendi ruhunun üzerinde bir hasara sebep olur, yazılmış olduğu üzere, "Gururlu Olanların Hepsisi", nitekim halktan uzaklaşmak ancak bir gurur kisvesi içindeyken olur. Ona yazıklar olsun, çünkü kendi ruhu üzerinde hasara sebep oluyor. Çalışma esnasında, kişi yalnız başına dua ettiğinde dahi, arzusu dışında halktan ayrılır ve ruhuna zarar verir ve İsrail Topluluğu içerisinde bireysel talepler sayesinde herhangi bir birey için uyanış hiç gerçekleşmemiştir. Çünkü onlar kendilerini ayrı hissetmemişlerdir ve ayrılmayarak bu Mısır'dan çıkma arzusuna ilişkin güçleri onlar için müthiş bir destek olmuştur. Bu nedenle, her birinin kendine has gücünü toparlayarak bir İsrail bütününe yönelerek, dualarda Yaradan'a her bir yakarıta ve çalışmada kişi kendisini İsrail bütününe köküne dâhil etmelidir.

6) Rabaş, Cilt 1, Makale 6, İhsan Etmeye Dair

Bu demektir ki, kişi önce Yaradan'a memnuniyet vermek, ihsan etmek amacıyla hareket etme gücüne sahip olup olmadığını görmelidir. Sonra, bunu kendi başına başaramayacağını fark ettiğinde, maneviyat ve ıslahları "İçindeki ışık kişiyi ıslah eder" noktasına odaklar ve bu manevi çalışma ve ıslahından istediğı tek ödüldür. Diğer bir deyişle, çalışması için ödül, Yaradan'ın ona "ihsan etme gücü" denilen o gücü vermesi olacaktır.

Kişinin çaba sarf etmesine dair bir kural vardır; yani kişi dinlenmeyi bırakır çünkü çaba olmadan bir şey verilmeyeceğini bildiğinden, istediğı şey için çabalamak zorundadır. Bu nedenle, maneviyat ve ıslahları yerine getirmek için çaba sarf eden kişi mutlaka bir şeyin eksikliğini hissetmelidir ve bunun için de maneviyat ve ıslah vasıtasıyla arzuladığı şeyi elde etmek için çabalar.

7) Baal HaSulam, Şamati 209- Duada Üç Koşul

Duada üç koşul vardır:

1. Çağdaşlarının hepsinden daha kötü durumda olmasına rağmen, O'nun kurtarabileceğine inanmak; onu kurtarmakta "Efendi'nin eli kısa mı kalacaktır" ki. Aksi takdirde, "Ev Sahibi kendi kaplarını koruyamaz" ki.
2. O artık yapabileceğı her şeyi zaten yapmıştır, daha fazla çareye sahip değildir ve de durumu için şifa görmemiştir.
3. Eğer O, yardım etmezse, ölmesi hayatta olmasından daha iyi olacaktır. ... Kesinlikle dinlenmeyecek, uyumayacak ya da hayatı için dua etmekten bir an bile ayrılmayacaktır.

8) Baal HaSulam, 57. Mektup

Bu dünyada insanın kendini çaresizlikte görmesinden daha mutlu başka bir durum yoktur. Bu demektir ki, çabalamış ve yapabileceğini düşündüğü her şeyi yapmış fakat bir şifa bulamamıştır. Ancak ondan sonra O'nun yardımını için tüm kalbinden duaya gelir çünkü şundan emindir ki, kendi çalışması ona yardım etmeyecek.

Kendinde biraz güç hissettiğinde, duası bütün olmaz çünkü kötü eğilim gelir ve ona şöyle der, "Önce yapabileceğini yap, sonra Yaradan'a layık olursun."

9) Rabaş, Cilt 2, Makale 5, "Çalışmada Erdemlinin İyi Amelleri Sonuçlardır, Nedir"

Yaradan yararına iyi işler yapabilmeyi O'ndan rica ederiz. Ve eğer O bize yardım etmezse, tüm işlerimiz kendi menfaatimiz için olacaktır, çünkü alma arzumuzun üstesinden gelecek gücümüz yoktur. Bu nedenle bize yardım etsin ki O'nun için çalışabilelim. Bu nedenle bize yardım etmeli. Aksi halde kayboluruz; kendi menfaatimiz için alma arzu içinde kalırız.

DERS 20: “O’ndan Başkası Yok”

1) Baal HaSulam, TES, Bölüm 1, İçsel Düşünceler, Kısım 1, Madde 8

Tüm bu gerçeklik, Elyonim ve Tahtonim ıslahın son durumunda tek ve birdir; tek bir düşünceden çıkar ve yaratılır. Bir tek bu düşünce tüm işleyişi gerçekleştirir, tüm bu işleyişin özüdür, tüm işin amacı ve özüdür.

2) Zohar, Leh Leha, Madde 116

Yazıklar olsun bu dünyadaki günahkârlara, var olan her şeyin Yaradan’dan olduğu, yalnızca O’nun yapmış ve yapmakta olduğunu ve dünyadaki her işi O’nun yapacağını bilmezler ve anlamak istemezler. O baştan sonunda neyin ortaya çıkacağını bilir. Yazıldığı üzere, “Sonu baştan bildirir.” Ve O başlangıçta, bir süre sonra bunları tekrarlamak ve mükemmel bir şekilde tekrar yapmak için gözler ve bir şeyler yapar.

3) Rabaş, 76. Mektup

Bilinir ki, “Tüm dünya O’nun ihtişamıyla doludur.” Bu her insanın inanması gereken şeydir, şöyle yazdığı gibi “Ben yeri ve göğü doldururum.” Ancak Yaradan, seçim şansımız olması ve O’nu görmememiz için gizliliği yarattı, böylece sonrasında inanç için —Yaradan’ın “tüm dünyaları doldurduğuna ve tüm dünyaları kapladığına” inanmak—bir yer olur. Kişi Tora ve Mitzvot’a bağlandığında Yaradan ona kendini ifşa eder ve kişi Yaradan’ın dünyanın yöneticisi olduğunu görür.

Böylece insan ona hükmedecek kralı yaratır. Bu demektir ki, kişi Yaradan’ı dünyanın yöneticisi olarak hisseder ve bu insanın Yaradan’ı kendi üzerinde kral yapması olarak kabul edilir.

4) Baal Hasulam, 1. Mektup

Herkes kişisel kadere inanır ama buna fazlaca tutunmaz diyebilirim.

Bunun sebebi bir aptalın düşüncesinin, “iyi ve iyilik yapanın” tek örneği Yaradan’a atfedilmemesi gerektiği içindir. Ancak, sadece Yaradan’ın gerçek hizmetkârları kendi kaderinin bilgisine sahiptir ki O, hem iyi hem kötü her şeyin sebebidir. Onlar kadere yapışır çünkü arı olana bağlananlar, arıdır.

Koruyucu koruduklarıyla bir olduğundan, kötü ve iyi arasında belirgin bir ayırım yoktur. Onlar, O’nun benzersizliğini yüceltmeye hazır ve kapların taşıyıcıları olduklarından, hepsi bütün ve sevilendir. İyi ve kötü tüm eylem ve düşüncelerin bilgisine içgüdüsel olarak sahip oldukları ölçüde Tanrı’nın kaplarının taşıyıcılarıdır. Yaradan onları hazırlar, onlar O’dan gelir. Bunu ıslahın sonunda herkes bilecek.

5) Baal Hasulam, 18. Mektup

Dolayısıyla, kişinin şimdiki ve gelecek anlarını O'nun yüce adına sunmasından başka bir seçeneği yoktur. Zor olduğu ve tüm zamanlar onun için değerli olmadığı için

O'nun huzurunda anı reddeden kişi, aptallığını açıkça ortaya koyar çünkü kişinin çalışması kesinlikle değişen zaman ve olaylarla değişmesine rağmen, O'nun çehresi bunlarla kıyafetlenmemiştir. Bu nedenle mantık ötesi inanç ve güven bizim için hazırlanmıştır, kişi bunları zor zamanlarda çaba sarf etmeden ve bıkmadan kullanabilir.

6) Zohar, Zohar Kitabına Giriş, Gelinin Gecesi, Madde 138

Yaradan'dan üstü örtülmüş kötülük görmemesi bir kuraldır. Bu nedenle kişi kendini kötü hissettiğinde, Yaradan'ın ona yol gösterdiğini inkâr eder ve yüksek Operatör aynı ölçüde ondan gizlenmiştir. Bu, dünyadaki en büyük cezadır.

Böylece O'nun yol göstericiliği ile ilişkili olarak iyi ve kötü algısı beraberinde ödül ve ceza algısını da getirir. Yaradan'a olan inancından ayrılmamak için çaba gösteren, Yukarı'nın takdirinden kötü bir tat olsa bile ödüllendirilir. Ve eğer çaba göstermezse, Yaradan'a olan inancından ayrıldığı için cezalandırılacaktır.

7) Baal HaSulam, Şamati 138- Kişi Bazen Kafasını Korkuyla Meşgul Ederken

Kişi bazen aklını korkuyla meşgul ederken şunu bilmelidir ki, O'ndan başkası yok. Ve eğer kişi hala korkunun üzerinde etkisi olduğu hissi içerisindeyse, kişi bilmeli ki şans eseri diye bir şey yoktur ve kendisine olanı Yaratan yukarıdan vermiştir, kişi sonu düşünebilmesi için ona bir korku gönderilir. Şöyle ki korku kişiye "O'ndan başkası yok" diyebilmesi için getirilmiştir.

Ancak, hala bundan sonra kişi korku hissi içerisindeyse, o zaman kişi bu korkuyu örnek olarak almalı ve Yaratan korkusunun şu anda hissettiği korku kadar güçlü olması gerektiğini söylemeli.

8) Baal HaSulam, 18. Mektup

Sabah ilk iş uyanır uyanmaz O'nla Dvekut'un anını kutsamalı ve aklına boş bir düşünce gelmesin diye yirmi-dört saat boyunca kalbini Yaradan'a açmalı ve bunu doğa üzeri ya da imkansız görmemelidir.

Aslında demir ayırımı yapan doğanın imajıdır ve kişi hissettiği doğanın ayırımını iptal etmeli ve önce bu ayırımların O'ndan gelmediğine inanmalıdır. Sonra kendi doğal arzusunun üzerinde olsa da kalbinin derinliklerinden dua etmelidir.

Bilin ki daima, formlar Keduşa'dan olmadığı zaman bile size engel olur ve hatırladığınız anda da dururlar. Bütün gücünüzle kalbinizi açın böylece Yardan O'nla Dvekut'u engelleyenlerden sizi korur. Aşamalı olarak kalbiniz Yaradan'a alışıarak genişler ve O'na tutunmaya özlem duyar ve Tanrı'nın arzusu sizin tarafınızdan yerine getirilmiş olur.

9) Zohar, İki Nokta, Madde 121

Bu dünyada tattığımız, Onun eşsiz ve benzersizliği ile çelişen şeyler bizi Yaradan'dan ayırır. Gene de, bize emredildiği gibi Yaradan'ımızı memnun etmek için sevgi ile Tora ve Mitzvot için tüm ruhumuz ve gücümüzle çaba gösterdiğimiz zaman, bu ayırıcı güçlerin hiçbiri bizi, ruhumuzdan ve gücümüzden Yaradan sevgisini azaltarak etkileyemez. Aksine bu durumda, üstesinden geldiğimiz her çelişki O'nun bilgeliğini edinmek için bir geçit haline gelir. Çünkü her çelişkide özel bir nitelik vardır, O'na erişmede özel bir dereceyi ifşa eden. Ve buna layık olanlar, karanlığı aydınlığa, acıyı tatlıya çevirmekle ödüllendirirler. Ayrılığın tüm güçleri – aklın karanlığı ve bedenin acısı – yüce kademeleri edinmek için onlara geçit olur. Böylece karanlık, büyük bir ışık, acı ise tatlı olur.

Böylece, daha önce O'nun rehberliği yönetimindeki tüm ayırıcı güçler şimdi birlik olmaya dönüşürler ve tüm dünyayı erdeme göre yargırlar. (Zohar, İki Nokta, Madde 121)

10) Zohar, Bereşit Alef, Madde 255

Islahın sonunda SAM iptal olduğu zaman, onlara sanki SAM hiçbir zaman yaşamamış gibi gelir. Tersine birlik her zaman hüküm sürmüştür. Yazıldığı üzere "O'ndan başkası yoktur."

DERS 21: Sevgi Tüm Günahları örter

1) Zohar, Şemot Alef Madde 165

165) “Tanrı kendi yaptıklarının hepsini gördü, işte bak, hepsi çok iyiydi,” diye yazılır. “İyi” iyi melektir. “Çok” ölüm meleğidir. Yaradan her şeye kendi düzeltmesini verir öyle ki ölüm meleği bile çok iyi olur.

2) Baal HaSulam, Dünyada Barış

İyi veya kötü, realitedeki her şeyin ve dünyadaki en zararlı şeyin bile, var olmaya hakkı vardır ve dünyadan sökülüp atılmamalı, yok edilmemelidir. Bizler sadece iyileştirmeli ve yenilemeliyiz; çünkü yaratılışın işleyişini herhangi bir şekilde gözlemlediğimizde, bu bize onun işlemcisinin ve Yaradan’ın yüceliğini ve mükemmelliğini öğretmeye yeterlidir. Dolayısıyla, lüzumsuz ve yersiz diyerek yaratılışın herhangi bir unsurunda hata ararken çok dikkatli olmalıyız, çünkü bu o unsuru “yöneteni” kötülemek olur.

3) Zohar, VaYera, Madde 453

453) Adam tamamen kötü ve aşağılık olarak yaratılmıştır. Yazıldığı üzere, “Adam vahşi eşekten doğmuş bir sıpadır.” Ve kişinin bedenindeki tüm kaplar – hisler, nitelikler ve özellikle de düşünceler – bütün gün ona yalnızca kötülük ve hiçlik verir. Yaradan’a bağlanmakla ödülleniş olan birisine Yaradan başka araçlar yaratmaz, bunun yerine bu kişi, onun için hazırlanmış olan sonsuz manevi bolluğu almaya lâyıktır. Aksine, şimdiye kadar hep pis ve iğrenç bir şekilde kullanılmış olan bu aynı aşağılık kaplar hoşluğu ve sonsuz nezaketi alma kabı olmaya dönüştürülürler.

Dahası, eksiklikleri daha büyük olan her *Kli* şimdi daha önemli hâle gelir. Başka bir deyişle, ifşa etme ölçüsü de daha büyük olur.

4) Rabaş, Cilt 3, Makale 273, Güçlülerin En Yücesi

“Güçlülerin en yücesi düşmanını dost yapandır.” (Avot 254, 303) Töreye göre, bu “doğasının üstesinden gelen” kişi olarak yorumlanır (Avot 284) yani bu kişi kötü eğilimini yenmek için iyi eğilimi ile çalışır. Bilgelerimizin dediği gibi; “tüm kalbin ve tüm eğilimin ile” (Berehot 54) ve böylece kötü eğilim de Yaradan’a hizmet eder. Bu nedenle o düşmanını yani kötü eğilimini dostu yapandır. Ve kötü eğilimi de Yaradan için çalıştığı için bu nedenle bu kişiyi çok büyük bir işi vardır ve bu yüzden ona güçlülerin en yücesi denir.

5) Baal HaSulam, Özgürlük

Tıpkı her bir kişinin yüzü nasıl farklı ise aynı şekilde görüşler de farklıdır. Dünyada iki kişi yoktur ki fikirleri özdeş olsun, çünkü her birey başkalarında ufacık bir parçası bile bulunmayan, atalarından miras aldığı muazzam, kutsal bir edinime sahiptir.

Bu yüzden tüm o edinimler kişinin malı sayılır ve toplum bunun tadını ve ruhunu korumakta dikkatlidir ki çevresi tarafından bulanıklaştırılmasın. Tersine, her birey bu mirasın bütünlüğünü korumalıdır. O zaman aralarındaki tutarsızlık ve zıtlık, insanlığa fayda sağlayan ve onun gerçek arzusu olan ilmin gelişimi ve eleştiriyi her zaman garantiye almak için sonsuza dek kalır.

Ve insanın çıplak varoluşunun elzem noktası olan, bir güç ve “alma arzusu” olarak belirlediğimiz insanın içindeki bencilliği tanımanın belli bir ölçüsüne geldiğimizde aynı zamanda “atalardan kalıtsal miras” olarak tanımladığımız her bedenın orijinal servetini de tüm yönleriyle iyice öğrenmiş olduk.

Bu her bir kişinin atalarından gelen ilk madde ilk tohum olan kişinin “kaynağı”na kalıtımla gelen tüm potansiyel eğilimler ve nitelikler için de geçerlidir. Şimdi alma arzusundaki iki farkı açıklığa kavuşturacağız.

6) Likutey Eizot – Barışın Değeri

Barışın esası iki zıtlık arasında bağı kurmaktır, dolayısıyla fikirleriniz sizi korkutabilir, şayet siz kendinizden zıt bir fikre sahip bir kimseyi görürseniz ve onunla barışı sağlamanın imkânsız olduğunu düşünürseniz ve aynı zamanda birbirine tamamıyla zıt iki kişiyi gördüğünüzde, bunun imkânsız bir şey olduğunu söylemeyiniz, aksine, bu barışın esasıdır, iki zıt arasında barış yapmayı denemek.

7) Rabaş, Cilt 1, Makale 8, Kendin İçin Bir Öğretmen Yap ve Kendine Bir Dost Satın Al 2

Yukarıda bahsedilene göre, o insanların dost sevgisiyle uğraşan tek bir grup olarak birleşmeye hemfikir olmalarındaki neden, her birinin düşüncelerini birleştirebilecek bir arzuya sahip olduklarını hissetmeleridir ki böylece başkalarını sevme gücünü edinirler. Meşhur bir atasözü vardır, “Yüzleri farklı olduğu gibi, görüşleri de farklı.” Bu nedenle, bir grup olmak için aralarında hemfikir olan kişiler, başkalarını sevme çalışmanın gerekliliğiyle ilgili olarak aralarında büyük bir fark olmadığını anlamışlardır. Dolayısıyla, her biri diğerleri adına ödün verebilir ve bunun etrafında birleşebilirler. Fakat diğer insanlar, başkalarını sevme çalışmasının gerekliliğine dair hiçbir anlayışa sahip değildir, bu yüzden, onlarla birleşemezler.

8) Rabaş – 5. Mektup

Bu konudaki görüşüm şudur ki, dost sevgisiyle ilgili olarak daha çok çalışmalısın. *Dvekut (birleşme) olmadan, kalıcı bir sevgi imkânsızdır, yani ikiniz sıkı bağlarla bağlanmalısınız. Ve*

bu ancak eğer sen içsel ruhuna yerleşmiş “kendini-sevme” denilen kıyafetlenmeyi “çıkarmaya” çalışırsan gerçekleşir, sadece bu kıyafetlenme iki noktayı ayırır. Fakat eğer düz yolda gidersek, birbirini reddeden iki çizgi olarak gördüğümüz bu iki nokta, her iki çizgiyi de içeren orta çizgi olur.

9) Rabaş, Cilt 1, Makale 30, Dostlar Meclisinde Ne Aranmalıdır

Başkalarını sevmeye dayanan dost sevgisi ki bununla Yaradan sevgisi edinilir, normalinde dost sevgisi olarak bilinen şeyin zıttıdır. Diğer bir deyişle dost sevgisi dostların beni sevecek demek değildir. Daha ziyade bu *dostlarımı sevmek zorunda olan benim* demektir. Bu sebeple dostun onu kötülemesi ve nefret etmesi fark etmez. Onun yerine başkalarını sevmeyi başarmak isteyen kişinin, bir diğerini sevmenin ıslahına ihtiyacı vardır.

Dolayısıyla, kişi çaba sarf edip dostunu olumlu yargılsa, kişinin gösterdiği çaba “aşağıdan uyandırılma” denilen *Segula*’dır (çare/güç/erdemlilik), bununla kişiye istisnasız tüm dostları sevebilmesi için yukarıdan güç verilir.

10) Rabaş, Cilt 1, Makale 30, Dostlar Meclisinde Ne Aranmalıdır

Mantıklı düşündüğünde, “Akıllı ona dostunun gerçek yüzünü, ona olan nefretini gösterdiğinde, onu olumlu yargılamak nasıl mümkün olabilir?” Bedene bununla ilgili ne söyleyebilir? Dostunun önünde neden kendini eğmek zorundadır?

Cevap şudur ki, Yaradan ile “form eşitliği” denilen, *Dvekut*’u (birleşme) başarmak zorundadır, yani kendini düşünmemelidir. Neden dostun önünde eğilmek zor bir şeydir? Bunun için kendi değerini hükümsüz kılmalıdır, yaşamak istediği tüm hayat sadece başkaları yararına çalışarak, insanla insan arasındaki sevgisiyle başlayıp Yaradan sevgisine ulaşarak gerçekleşir.

Dahası, mantığıyla onu sevmek zorunda olanların dostları olduğunu düşündüğünden, mantığın üstesinden gelip, mantık ötesi giderek her şeyi kendisi için değil başkaları için yaptığını ve “Kendim için yaşamak değerli değil,” diyebileceği bir yeri vardır.

11) Zohar, Aherei Mot, Madde 65

“Kardeşlerin de bir arada birlik içinde yaşaması ne güzel ve ne hoştur.” Bunlar dostlardır, bir arada ayrılmaksızın otururlar. Başta, onlar savaş yapan ve birbirini öldürmek isteyen insanlar gibidirler. Sonra kardeşçe sevgi koşuluna gelirler.

Yaradan onlar hakkında ne der? “Kardeşlerin de bir arada birlik içinde yaşaması ne güzel ve ne hoştur.” “De” kelimesi Kutsallığın da onlarla birlikte oluşuna işaret eder. Dahası, Yaradan onların sözlerini dinler ve onlardan hoşnut ve memnundur.

12) Zohar Kitabı'na Giriş, Madde 121

Bu bakımdan, O'nun bu dünyadaki idaresi altındaki yönetimin tüm konuları, sadece yarattıklarını hoşnut etmek olan yaratılış düşüncesi ile bizim içimizdeki ölçütlere ve zevkimize göre olan alma arzusu ile tam bir tezat içindedir.

Kapılardaki kilitlerin anlamı işte budur. Önce bu dünyada tattığımız, O'nun eşsizliğine aykırı pek çok şeyin hepsi bizi Yaradan'dan ayırır. Ancak, ruhumuz ve gücümüz ile bize emredildiği üzere, biz Yaradan'a ihsan ederiz, tüm bu ayırıcı güçler, tüm ruhumuz ve gücümüzle Yaradan'ı sevmemizi azaltarak bizi etkilemez. Aksine, bu durumda, üstesinden geldiğimiz her aykırılık O'nun bilgeliğine erişim için bir kapı olur. Bunun nedeni şudur; Çünkü her aykırılığın, O'na erişmede özel bir kademeyi açığa çıkaran özel bir niteliği vardır. Ve bu karanlığı aydınlığa ve acıyı tatlıya dönüştürmekle ödüllendirilmiş olanlara, ayrılığın tüm güçleri – zihnin karanlığı ve beden acısı –yüce kademeleri edinmek için kapılar hâline gelir. Böylece karanlık büyük bir ışık ve acı tatlı hâline gelir.

Bundan dolayı, daha önce O'nun rehberliğinin tüm idaresi ayırıcı güçlerden yana olduğu ölçüde, şimdi birleştirici güçlere çevrilmiştir ve tüm dünyaya erdemden yana hüküm verir. Çünkü şimdi her bir güç onlara bir erdemlilik kapısı olarak hizmet eder. Bununla Yaradan'dan O'nun onlar için tasarladığı her şeyi, O'nun yaratılış düşüncesindeki hoşnutluğu almak için gelecekler. Yazıldığı üzere, “Bu Efendi'nin kapısıdır; erdemli olan buradan içeri girecektir.”

DERS 22: “Bir Olan Bir’i İfşa Eder”

1) Baal HaSulam, 2. Mektup

Her şeyden önemlisi sevgidir, sevgi insanla Yaradan arasındaki bağıdır. Kurtuluşun başlangıcı ve ıslahın sonudur, Yaradan’ın yaratmış olduklarına neyi yarattığının ifşasıdır, O’nun daha öce gizlediği sevgisidir. (**Baal HaSulam, 2. Mektup**)

2) Maor VaŞameş, Haazinu

Yaradılışın amacının özü ihsan etmenin yalnız grubun uyandırdığı MAN’ın yükseltilmesi ile aşığıya inmesidir. Ve MAN’ın yükseltilmesi ile tüm dünyalar ifşa olurlar ve kökle bir olma özlemini arttırlar. Yaradan’ın meşgalesinin özü şudur; dostların kendilerini dünyevi olandan arındırıp O’nunla bir olamaya özlem duymaları.

3) Baal Hasulam, “Yaradan Sevgisi ve Yaratılan Sevisi

Kişi başkalarını sevme ve onlara ihsan etme işini en üst derecede tamamladığı zaman aynı zamanda Yaradan sevgisi ve Yaradan’ı memnun etme işini de tamamlamış olur. Bu ikisi arasında hiçbir fark yoktur, çünkü kişinin bedeni yani kendi menfaatine olan dışındaki her şey aynı şekilde değerlendirilir; kişi ya dostuna ihsan etmiş ya da Yaradan’a memnuniyet ihsan etmiş aynıdır.

4) Tanya – İgrot HaKodeş. Bölüm 23

Nerede on adam varsa orada Yaradan’ın ifşası için bir yer de vardır. On taneden azında kutsallık olmaz.

5) Baal HaSulam, 4. Mektup

Ruhunuzdan düşmüş olan bu organları toplamak ve onları tek bir bedende birleştirmekten başka bir eksiğiniz yoktur. Tam bir bedende Yaradan kalıcı olarak ifşa olacaktır.

6) Noam Elimeleh - Likutey Şoşana

Kişi her zaman dostu için dua etmelidir çünkü (dua) kendisi için bunu yapması çok etkili olmaz, nitekim "kişi kendi başına hapisten kendisini kurtaramaz", fakat dostu için bu yardım çabucak gelir. Ve böylece, her biri dostu için dua etmeli, bu şekilde biri diğerine yardım ettiği zaman, her ikisine de yardım edilir. İşte bu yüzden şöyle denirdi, "İsrail Arevim (sorumlu) biri diğeri için. "Arevim", hoş (tatlı) kelimesinden gelir, "sesiniz hoş"ta olduğu gibi, çünkü her biri diğeri için ettiği dualar sayesinde birbirlerini tatlandırır ve bu nedenle onlara yardım edilmiş olur.

7) Efrahim Kampı Üzerindeki Sancak, Paraşat VaEthan

Dostlar bir araya gelip mükemmel bir bağla birleştğinde onlar bir olarak kabul edilir ve Bir olan Yaradan onların arasında olur. Fakat kalpleri bölündüğünde ve birbirlerinden ayrıldıklarında bir olarak bağlanamazlar ve Yaradan aralarında olmaz, daha ziyade yabancı bir tanrı onlara hükmeder.

8) Rabaş, Makale 19, Bugün Ayakta Duruyorsunuz Hehiniz

Tecrübe ettiğiniz tüm durumlar– Gadlut durumları ya da Gadlut'tan daha az olan, orta derece olarak düşünülen durumlar. Tüm o detayları alırsınız ve bir seviyeyi diğer bir seviyeyle karşılaştırmazsınız çünkü herhangi bir ödül umurunuzda değildir, fakat sadece Yaradan'ın dileğini yapmakla ilgilenirsiniz. Bu demektir ki sonra Yaradan o kişiyle bir anlaşma yapar.

9) Baal HaSulam, 600.000 Ruh

İslah olmuş arzunun işareti şudur ki kişi ruhunun her bir dostunda var olduğunu hisseder. Bu nedenle kişi kendisini bir birey olarak hissetmez. Böylece ruh onun üzerinde tüm gücüyle parlar, Adam HaRişon'da belirttiği gibi.

DERS 23: “Yaradan’ın Ortakları”

1) Rambam (Maymonides), Yad Hahazaka, Hilhot Avoda Zara, Bölüm1, Madde 7-16

İbrahim Yaradan’ını tanıdığında kırk yaşındaydı. Tüm insanlara seslenmeye ve onları tüm dünyada tek bir Tanrı olduğunu ve O’na hizmet etmenin doğru olduğunu anlatmaya başladı. Dışarıya çıktı ve şehir şehir dolaşip insan topladı, binlercesi, on binlercesi onun etrafında toplanana kadar. İbrahim evinin insanları vardı. Onları kalplerine bu yüce ilkeyi yerleştirdi, kitaplar yazdı. Giderek güçlendiler ve Yaradan’ı tanıyan bir ulus haline geldiler.

2) Baal HaSulam, Karşılıklı Sorumluluk, Arvut, 20

Dünyanın ıslahının sonu herkesi Yaradan’ın hizmetine getirecek.

3) Baal HaSulam, Son Neslin Yazıları

Hayatın yönü bir olmaya ve kesinlikle yalnız Yaradan’ın yararına ya da halkın bir oluştan yaralanmasına doğrudur.

4) Likutey Moharan, Bölüm 141, Madde 5

Herkes şunu demeli: Tüm dünya yalnız benim için yaratıldı. Bu nedenle her an dünyanın ıslahını gözetmeliyim ve eksiklerini doldurmalıyım ve onun için dua etmeliyim.

5) Efrahim’in Kampının Sancağı, Paraşat BeŞalah

Yaradan’a gerçekten hizmet etmek isteyen kişi kendisini tüm yaradılışa dâhil etmeli ve tüm ruhlarla bir olmalıdır, onların içine dâhil olmalı ve onlar da kişinin içine dâhil olmalıdır. Yani kişinin içinde Şehina’ya bağlanmak için gerekli olandan başka hiçbir şey kalmamalıdır. Buna erişmek için, birbirimize yakınlaşmalı ve pek çok insanla bağ kurmalıyız, çünkü Yaradan’a hizmet eden kişi sayısına göre Şehina’dan daha çok ışık onlara ifşa olur. Bunun için kişi kendisini tüm yaradılışa dâhil etmeli ve her şeyi köküne yükseltmeli, Şehina’nın ıslahı gibi.

6) Siah Yitzak, Bölüm 2, Likutim, 1

Yaratılış, seçim, dünyanın ıslahı ve bozulması; hepsi “Yaşar-El”e (Yaradan’a doğru olanlara) bağlıdır.

7) Baal HaSulam, “Hizmetçi Hanımının Mirasçısıdır

İçsellikten uzanan dal İsrail’dir (Yaşar-El) ıslahın ve genel amacın uygulayıcıları olarak seçilmişlerdir. Büyümek ve gelişmek için gerekli hazırlığa sahiptirler, tüm milletleri bu ortak amaca eriştirene kadar. Ve dışsallıktan uzanan dal dünya milletleridir, onlara bu meziyetler

verilmemiştir, bu nedenle onlar gelişmenin yolunu birer birer edinmeye yetkin değildirler. Aksine onlar ıslahı bir kerede tam olarak alamaya yetkindirler.

8) Baal HaSulam, Ortak Sorumluluk, Arvut, 20

Şu İsrail ulusuna kalmıştır; Lişma için çalışarak kendisini ve tüm dünyayı başkalarını sevme işini üstlenmeye yeterlilik kazandırmak ki bu yaratışın amacına çıkan merdivendir ki bu Yaradan ile Dvekut'tur.

9) Beer Mayim Hayim, Truma, Bölüm 25

Önce, Yaşar-El (Yaradan'a doğru olanlar) ihsan etmeyi edinir ve bu onlardan tüm dünyaya yayılır. Bu nedenle onlara İsrail denir, bu "Li Roş" yani başım var demektir, baş oldukları için kutsamayı önce onlar ve sonra da tüm dünya alır.

10) Baal HaSulam, Karşılıklı Sorumluluk, Arvut, 24

Dolayısıyla, yukarıdaki gereklilikten dolayı Manevi Edinim özellikle Yaradan'a yönelen bir halka, İbrahim, İsak ve Yakup'un yolunda gidenlere verildi, zira konuya yabancı birisinin bunda yer alması mümkün olmazdı. Bundan dolayı, bir ulus arınma kıvılcımlarının tüm dünyadaki insanları aydınlatabileceği bir giriş kapısı olarak kuruldu.

Ve bu kıvılcımlar her gün çoğalıyor, tıpkı kişinin yeterince dolana dek hazineye ekleme yapması gibi, bu başkalarını sevmenin özünde bulunan haz ve huzuru anlayacak seviyeye gelişene dek anlamına geliyor. Zira o zaman dengeyi nasıl sağa doğru kaydıracaklarını bilecekler ve kendilerini Yaradan'ın verdiği sorumluluk altına sokacaklar ve günah kefişi dünyadan yok olacak.

11) Rav Moşe Kordova (RAMAK), Atalarımızın Tanrısını Tanıyın, 93

Bilgeliğin sırrı tek bir kişiye verilmez zira her birinde Tora'nın yalnız bir parçası vardır ve tek bir kişi için bilgeliğin tümünü edinmek imkânsızdır.

12) Baal HaSulam, "Mesih'in Borazanı"

Bir başka fayda daha var: Arınma için bir önkoşul olduğunu kabul ettik; yani dünyadaki tüm halklar yaratışın kanunlarını bilecekler; tıpkı şöyle yazıldığı gibi: "...ve topraklar bilgi ile dolacak." Firavun'un da gerçek Yaradan ve O'nun yasalarını tanıyacağı ve onların ayrılmasına izin vereceği bir ön koşulun olduğu Mısır'dan sürgün örneğindeki gibi...

Bu nedenle her halkın bir erdemliye tutunacağı ve onun kutsal topraklara götüreceği yazılmıştır. Kendilerinin ayrılması yeterli değildi. Tüm insanların nereden böyle bir arzu ve fikir ile geldiğini anlamalıyız. Bunun gerçek ilmin dağıtımını vasıtasıyla olduğunu bilin; öyle ki onlar gerçeği ve gerçeklerini kesinlikle görecekler.

Dağıtımın kitlelere yapılmasına “*Şofar*” denir. Tıpkı sesi büyük mesafe kat eden *Şofar* gibi, ilmin yankısı tüm dünyaya yayılacak; öyle ki insanlar duyacak ve erdemli bir halkta, kutsi bir ilim olduğunu kabul edecekler.

13) Rambam (Maymonides), Mişne Tora, Hilhot Melahim, Bölüm 2

O zaman orada açlık, savaş, kıskançlık ya da rekabet kalmaz ve iyilik bollukla yayılır ve tüm lezzetli şeyler toz gibi olur ve tüm dünya yalnız Yaradan’ı tanımaya çalışır. Ve bu nedenle İsrail şeyleri gizlemeyi bilen ve her kişinin yeteneğine göre Yaradan’ın bilgisini edinen büyük bilgiler gibi olur, yazıldığı üzere; “Tüm dünya Yaradan’ın bilgisi ile dolacak tıpkı suyun denizi doldurduğu gibi.”